27

dekamer.be

Lachgas, geen lachertje ♦

Een basisbankdienst voor ondernemingen ♦

De medische wereld evolueert, de wetgeving volgt ♦

Coronawetgeving ♦

Een brug tussen de 19de en de 21ste eeuw ♦

Vrouwen in de politiek, vroeger en nu ♦

Geachte lezer,
Beste leerkracht,

Sinds enige tijd verspreiden we ons magazine ook via e-mail. Voor u als lezer heeft dat heel wat voordelen. Een elektronische versie belandt meteen in uw mailbox. Een e-mail kunt u in een handomdraai doorsturen naar collega's of kennissen. En het is handig als u met het magazine klassikaal aan de slag wil en wil doorklikken naar achterliggende info.

In de toekomst willen we nog meer informatie delen via e-mail. De Kamer heeft ook een YouTubekanaal. Daar vindt u leuke en interessante videoclips over het reilen en zeilen in de Kamer. Ook die kunnen van pas komen in de klas.

Wenst u via e-mail op de hoogte gehouden te worden? Bezorg ons dan uw e-mailadres op **communication@dekamer.be**. Vermeld duidelijk uw naam en die van uw school. Belangrijk: De papieren versie van dit magazine schrappen we alleen als u dat uitdrukkelijk vraagt.

INHOUD

Lachgas. Geen lachertje 4
Een basisbankdienst voor ondernemingen 6
Innovaties op het gebied van gezondheid 9
De begroting en de coronacrisis 12
Corona in de Kamer 15
Tegemoetkomingen voor personen met een handicap 19
Een brug tussen de 19de en de 21ste eeuw 22
Eerlijke fiscaliteit 24
Petitieplatform 25
Vrouwen in de politiek. Vroeger en nu 26
Tolken in de Kamer 30
Belgen met dubbele nationaliteit 34
Recht op fysieke integriteit voor interseksuele minderjarigen 35

WOORD VOORAF

Beste lezer,

Al meer dan een jaar maken het coronavirus en de daaruit voortvloeiende maatregelen het de Kamer onmogelijk om u fysiek in onze instelling te verwelkomen. In deze omstandigheden is het meer dan ooit essentieel om met u in contact te blijven en u een inkijkje in de activiteiten van de parlementsleden te bieden.

Het is essentieel dat het werk dat dag na dag door de Kamer wordt verricht, voor u inzichtelijk gemaakt wordt. We doen dat in dit magazine. De Kamer zit niet stil: hulpmaatregelen voor de zwaarst getroffen slachtoffers van de coronacrisis, de goedkeuring van een begroting waarmee de regering de middelen krijgt om haar ambities waar te maken, het corrigeren van onrechtvaardige situaties, bijvoorbeeld ten aanzien van personen met een handicap, of maatregelen om onze gezondheid te beschermen.

Het is al even essentieel dat u onze activiteiten kunt volgen via het videoplatform op onze website. Onze vergaderingen worden realtime gestreamd en vervolgens gearchiveerd. Alle debatten worden simultaan vertaald door onze tolken. Toch zijn nog niet alle obstakels van de baan en moeten we nog meer streven naar toegankelijkheid voor iedereen. We zijn ons daarvan bewust en maken van de inclusie van alle burgers een speerpunt. Met dat oogmerk hebben we onlangs uitgepakt met een primeur voor het Parlement: de simultaanvertaling in gebarentaal van de actualiteitsvragen aan de regering in de plenaire vergadering op donderdag. Dat is een eerste stap, die we hebben kunnen verwezenlijken in samenwerking met de verenigingen voor doven en slechthorenden, de professionele gebarentolken en onze diensten.

Er staan nog andere projecten in de steigers. Zoals u zult lezen, werd er ter gelegenheid van de Internationale Vrouwendag op 8 maart en het webinar over de rol van de vrouwen in een parlement van de 21ste eeuw een project opgestart om de gelijkheid van vrouwen en mannen te bevorderen. Zowel in het kader van de werking van de instelling als op het stuk van het wetgevend werk. We gaan daar in onze volgende nummers dieper op in.

Intussen wens ik u veel leesplezier.

Eliane Tillieux
Kamervoorzitster

Lachgas

Geen lachertje

Heb je al eens van die kleine metalen patronen zien liggen, in een goot, een gracht of op een plaats waar weinig sociale controle is? De kans is groot dat de inhoud van die patronen ingeademd werd door een groep vrienden die op zoek waren naar een kick. Het gas dat die patronen bevatten staat bekend om zijn euforisch effect, vandaar de naam 'lachgas'. Die praktijk is echter niet zonder gevaar. De Kamer heeft dan ook beslist de verkoop van die patronen aan minderjarigen te verbieden.

Distikstofmonoxide is de naam van het gas in die kleine patronen, die oorspronkelijk bestemd waren om in een slagroomspuit aangebracht te worden. Het gas wordt ook gebruikt voor plaatselijke verdoving en als pijnstiller. Bij oneigenlijk gebruik wordt de patroon 'gekraakt' om hem te openen. Het gas wordt opgevangen in een ballon en vervolgens ingeademd. Dat veroorzaakt een onmiddellijk gevoel van euforie, lachbuien, vreemde gewaarwordingen, een zekere onrust, maar bergt ook risico's in zich die verre van onschuldig zijn.

Van euforie naar gevaar

Het eerste risico is het verstikkingsgevaar. Distikstofmonoxide neemt bij inademing immers de plaats van zuurstof in. Dat kan tot hoofdpijn, bewustzijnsverlies en zelfs de dood door ademhalingsstilstand leiden. Indien het gas rechtstreeks uit de patroon geïnhaleerd wordt, is het ijskoud en kan het ernstige vrieswonden veroorzaken. Naast misselijkheid en braken kan het inademen van lachgas ook valpartijen of verkeersongevallen tot gevolg hebben. Herhaald gebruik, met korte tussenpozen – omdat de effecten zeer kortstondig zijn – of gebruik in grote dosissen kan leiden tot beschadiging van het zenuwstelsel of het hart, psychische stoornissen, de ontwikkeling van bloedarmoede of zelfs schade aan het beenmerg. En dan hebben we het nog niet over de explosieve cocktail van het gecombineerde gebruik van lachgas en andere drugs. Kortom, lachgas brengt je misschien aan het lachen, maar soms valt er niet veel te lachen, zoals het Antigifcentrum opmerkt.

De verkoop aan minderjarigen verbieden

De kleine lachgaspatronen zijn gemakkelijk verkrijgbaar, in de supermarkten of online. Bovendien kosten ze niet veel. De Kamer vond het daarom nodig in actie te schieten. Op 4 februari 2021 werd een verbod op de verkoop van metalen patronen met distikstofmonoxide voor huishoudelijk gebruik aan jongeren onder de 18 jaar aangenomen. Dat verbod geldt ook voor de webshops. Wie lachgaspatronen wil kopen, mag gevraagd worden te bewijzen dat hij of zij minstens 18 jaar is. Op de verpakking van de patronen zal er tevens op de gevaren van distikstofmonoxide gewezen moeten worden.

Een volledig verbod?

Sommige Kamerleden hadden graag een algemeen verbod op de verkoop gezien, enerzijds omdat het voor jongeren niet bijzonder moeilijk zal zijn om een meerderjarige vriend te vragen enkele patronen voor hen te kopen, anderzijds omdat het gebruik van lachgas door volwassenen net zo problematisch is. Zo bleek uit een **studie van het verkeersveiligheidsinstituut Vias** dat 14 % van de Belgische bestuurders tussen 18 en 34 jaar zegt maandelijks wel eens lachgas te inhaleren en vervolgens nog met de auto te rijden. Deskundigen hebben een totaalverbod evenwel afgeraden omdat ze vrezen dat dit het product nog aantrekkelijker zou maken. Ondanks die bezwaren werd het wetsvoorstel eenparig aangenomen. De wet zal eind februari 2022 in werking treden, zodat de sector de tijd heeft om zich aan te passen.

Antigifcentrum

Het Antigifcentrum verstrekt dag en nacht toxicologische informatie via het gratis telefoonnummer 070 245 245. Een ploeg van artsen en apothekers beantwoordt 24/7 alle vragen en geeft telefonisch toxicologische informatie over geneesmiddelen, huishoudproducten, cosmetica, producten voor tuinonderhoud, planten en dieren. Het centrum beheert ook een uitgebreide wetenschappelijke documentatie over de producten en vergemakkelijkt de toegang tot antidota.

https://www.antigifcentrum.be/andere/er-valt-niet-te-lachen-met-lachgas

Naar verslag

Meer info
www.dekamer.be > **doc 0390**

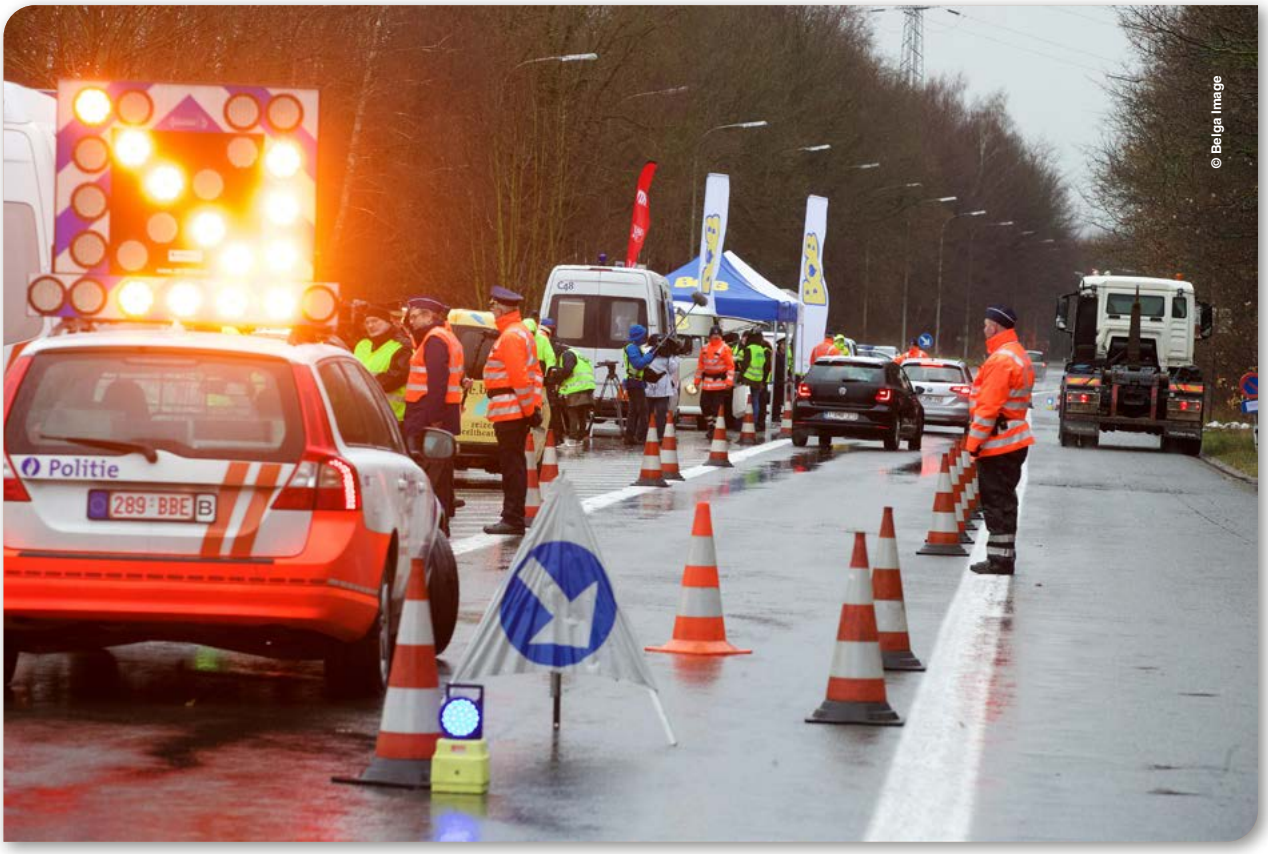

© Belga Image

Een basisbankdienst voor ondernemingen

Paul droomt er al jaren van: een eigen restaurant opstarten in het stadje waar hij zijn jeugd doorbracht. Na het faillissement van zijn bouwbedrijf enkele jaren geleden ging hij zich omscholen en nu heeft hij een koksdiploma op zak. De huur van het gebouw is zo goed als geregeld. Hij heeft ideeën voor het interieur en hij weet zelfs al precies wat er de eerste maand op het menu zal staan. Nu nog het financiële plaatje helemaal rond krijgen en een bankrekening openen voor de zaak. Aangezien de Kamer in het najaar van 2020 een wet aangenomen heeft die een basisbankdienst voor ondernemingen invoert, zou ook dat laatste geen struikelblok mogen zijn.

Na een lange bespreking en hoorzittingen met vertegenwoordigers van de financiële sector heeft de Kamer op 22 oktober 2020 een wetsvoorstel aangenomen dat de basisbankdienst voor ondernemingen opneemt in het Wetboek van economisch recht. Dankzij die wet hebben ondernemingen, die door drie financiële instellingen geweigerd werden, vanaf 1 mei 2021 recht op een basisbankdienst. Hiermee kunnen ze eenvoudige betalingstransacties uitvoeren zoals overschrijvingen, domiciliëringen, transacties via betaalinstrumenten en storting of opneming van contanten. Een betaling uitvoeren waardoor de rekening in het rood zou gaan, is niet mogelijk. Evenmin omvat de basisbankdienst het recht om een krediet te verkrijgen. De basisbankdienst is mogelijk aan het loket, bij geldautomaten en via het internet. Hij wordt in euro of, op verzoek van de onderneming, in Amerikaanse dollar aangeboden.

Een rekening openen: niet altijd evident...

Beschikken over een bankrekening is voor ondernemingen een noodzaak. Alvorens een onderneming een zelfstandige activiteit kan beginnen, moet zij een zichtrekening openen bij een financiële instelling. Deze verplichting bestaat sinds 1969. Alle facturen, brieven en andere documenten van de onderneming moeten het ondernemingsnummer vermelden, het adres en het nummer van ten minste één rekening waarvan de onderneming houder is. De gegevens betreffende de bankrekening(en) moeten bovendien worden opgenomen bij de inschrijving van de onderneming in de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO).

Een zelfstandige activiteit voeren zonder bankrekening is dus ondenkbaar. Toch ondervinden sommige ondernemingen moeilijkheden om een bankrekening te openen of te behouden bij een Belgische bank. De problemen komen traditioneel voor in de horecasector, de sector van de dagbladhandelaars, de diamantsector, ... en ook bij personen die na een faillissement opnieuw met een zaak willen starten. Tot nu toe kregen ondernemers bij weigering vaak gewoonweg de boodschap dat ze geen rekening konden

openen of dat een bestaande rekening werd stopgezet. Over de redenen bleven ze in het ongewisse.

Compliance & angst voor faillissementen

Voor die houding van de banken zijn er verschillende verklaringen. Eerst en vooral is er het feit dat financiële instellingen wet- en regelgeving moeten en willen naleven. Dat laatste wordt in het jargon *compliance* genoemd. De overheid en de financiële toezichthouders hebben de banken de laatste jaren heel wat regels opgelegd. Dit om de integriteit van het financiële stelsel te bevorderen en financiële schandalen te voorkomen. Zo is er onder meer wetgeving om fraude, witwaspraktijken en financiering van terrorisme te voorkomen. Wanneer een bank bijvoorbeeld vermoedt dat een financiële transactie kadert in een witwasoperatie, moet ze dat melden aan de Cel voor Financiële Informatieverwerking. Doet ze dat niet, dan riskeert ze een zware boete.

Om risico's (en boetes) te voorkomen en kosten te besparen – een onderneming screenen vergt tijd – zijn financiële

instellingen soms te voorzichtig: ze weigeren om met sommige ondernemingen samen te werken of sluiten zelfs hele sectoren uit.

Verder is er ook de problematiek van tweedekansondernemerschap. Daar is de weigering om een bankrekening toe te kennen gestoeld op de vrees dat de ondernemer een tweede keer failliet zal gaan.

De basisbankdienst aanvragen

Een onderneming moet in elk geval eerst proberen om 'op een gewone manier' een rekening te openen bij een financiële instelling. Wanneer een bank weigert, moet ze de weigering uitdrukkelijk motiveren. Pas nadat een onderneming door drie instellingen geweigerd werd, kan ze een aanvraag tot het verkrijgen van een basisbankdienst richten tot de bevoegde dienst bij de Federale Overheidsdienst Economie, de 'basisbankdienst-kamer'. Die vraagt een vertrouwelijk advies aan de Cel voor Financiële Informatieverwerking. Als dat advies positief is, of als er

Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO)

De Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO) is een databank van de Federale Overheidsdienst Economie.
De KBO centraliseert de basisgegevens van ondernemingen en verspreidt ze naar de bevoegde overheidsdiensten.
Elke onderneming en vestigingseenheid krijgt van de KBO een uniek identificatienummer. Met dit nummer kunnen overheden onderling gegevens uitwisselen. Zo moet de ondernemer slechts één keer zijn gegevens aan de overheid overmaken.
> economie.fgov.be

Cel voor Financiële Informatieverwerking (CFI)

De CFI is in België belast met het onderzoek van verdachte financiële feiten en verrichtingen die verband houden met het witwassen van geld of de financiering van terrorisme. De CFI is een onafhankelijke administratieve overheid en staat onder het toezicht van de ministers van Justitie en Financiën.
> financien.belgium.be

geen reactie komt binnen 60 kalenderdagen, wijst de basisbankdienst-kamer, ten laatste binnen de maand volgend op de maand waarin het aanvraagdossier volledig is, de financiële instelling aan die de basisbankdienst moet aanbieden.

www.dekamer.be
> doc 0619

De verdedigers van de basisbankdienst onderstrepen dat een bankrekening de risico's op witwaspraktijken net verlaagt aangezien elektronisch betaalverkeer getraceerd kan worden. Het gebruik van een bankrekening is bovendien een onderzoeksmiddel in de strijd tegen witwaspraktijken en de financiering van terrorisme.

Opvolging

Elke financiële instelling moet jaarlijks aan de Federale Overheidsdienst Economie en aan de Cel voor Financiële Informatieverwerking informatie bezorgen over het aantal rekeningen dat in het kader van de basisbankdienst werd geopend en over het aantal weigeringen en opzeggingen, met bijhorende motivering.
De minister van Economie zal de wet een jaar na haar inwerkingtreding evalueren en de evaluatie aan de Kamer van volksvertegenwoordigers bezorgen.

Criminaliteit

Zal de basisbankdienst voor ondernemingen van België geen aantrekkingspool maken voor internationale financiële criminaliteit? Is deze wet niet in strijd met de antiwitwaswetgeving? Deze en andere bekommernissen kwamen tijdens de bespreking van het wetsvoorstel herhaaldelijk aan bod.

De wet maakt in elk geval mogelijk dat een financiële instelling de basisbankdienst weigert of opzegt indien onder meer:

- Een lid van het bestuur of een persoon belast met de leiding veroordeeld is voor oplichting, misbruik van vertrouwen, valsheid in geschrifte of wanneer de basisbankdienst wordt gebruikt voor illegale doeleinden.
- De onderneming onjuiste informatie verstrekt heeft om de basisbankdienst te verkrijgen.
- De opzegging in overeenstemming is met de wet tot voorkoming van witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten.

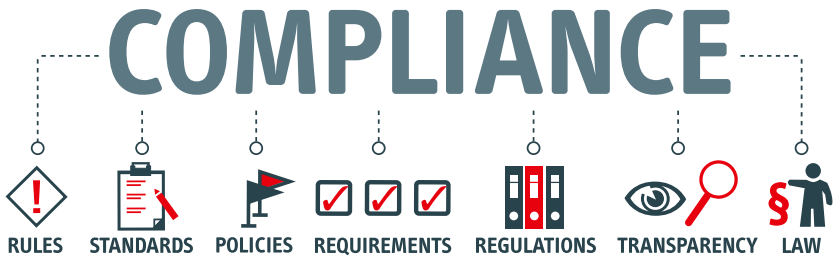

Innovaties op het gebied van gezondheid
veilig, toegankelijk en gecontroleerd

Slimme protheses, innovatieve geneesmiddelen, gezondheidsapps of wearables, de geneeskunde evolueert voortdurend en is regelmatig het toneel van innovaties waarmee onze gezondheid gemonitord of verbeterd kan worden. Het is belangrijk om die zaken beschikbaar te stellen van zoveel mogelijk mensen of minstens toegankelijk te maken voor mensen voor wie ze levensnoodzakelijk zijn. Maar het is even cruciaal dat die innovaties op een veilige en gecontroleerde manier gebruikt kunnen worden. Dat zijn kwesties die onze volksvertegenwoordigers bestuderen. Hieronder bespreken we drie wetten die de voorbije maanden in dat verband aangenomen werden.

Wie kent ze niet, de gezondheidsapps en wearables die een hele reeks gegevens registreren over onze levensstijl of onze gezondheidstoestand? Een stappenteller, een met het internet verbonden weegschaal, apparaatjes om de bloeddruk of de slaap te monitoren, ... hoewel ze vaak als gadget gebruikt worden, worden die datatrackers ook voor medisch gebruik ingezet om medische parameters op te volgen. Ze zijn niet meer weg te denken uit ons dagelijks leven. Kijk maar naar de data die sommigen regelmatig op sociale media delen over hun prestaties tijdens hun ochtendlijke looprondje...

Net over het gebruik van die gegevens, in het bijzonder in het kader van verzekeringen, heeft de Kamer zich gebogen door terug te grijpen naar een resolutie van maart 2019 van het Adviescomité voor wetenschappelijke en technologische vraagstukken. Het comité vroeg daarin om patiënten te beschermen tegen elk risico op misbruik van hun gezondheidsgegevens, met name door verzekeraars of voor commerciële doeleinden. In de Angelsaksische wereld kunnen mensen nu al een voordeligere ziekteverzekering afsluiten als ze bereid zijn om een gezondheidstracker te gebruiken waarmee verschillende parameters gemonitord worden die gelinkt zijn aan een 'gezonde' levensstijl. Die situatie wilde de Kamer in ons land voorkomen. De Kamer oordeelt dat we bij de ziekteverzekering moeten uitgaan van het principe van de onderlinge risicoverzekering en dat elke vorm van discriminatie op grond van individuele verantwoordelijkheid uitgesloten moet worden.

In oktober 2020 heeft de Kamer een wetsvoorstel aangenomen waarin staat dat de verzekeraar, bij het afsluiten van een individuele levens- of ziekteverzekering, niet het recht heeft om de verzekering te weigeren of de premie te verhogen omdat de kandidaat-verzekerde weigert een app te gebruiken waarmee gegevens over zijn levensstijl of gezondheid verzameld worden. Bovendien mogen personen die wel bereid zijn om dergelijke apps te gebruiken niet anders behandeld worden op het stuk van de aanvaarding, de tarifering en/of de omvang van de dekking.

Veilige en gecontroleerde medische hulpmiddelen

Een ander gezondheidsdomein dat voortdurend aan innovatie onderhevig is, is dat van de medische hulpmiddelen. Dat zijn gezondheidsproducten met een mechanische of fysieke inwerking op de mens (in tegenstelling tot geneesmiddelen, bijvoorbeeld). Daaronder vallen uiteenlopende producten zoals corrigerende brilglazen, heupprotheses, verbanden, pacemakers, voorbehoedsmiddelen en zwangerschapstests, om er maar enkele te noemen. Op 15 december 2020 heeft de Kamer een wetsontwerp aangenomen ter uitvoering van de Europese verordening van 2017 betreffende medische hulpmiddelen. Deze wet treedt op 26 mei 2021 in werking.

Iedereen herinnert zich het schandaal met de lekkende borstimplantaten van een Frans bedrijf: implantaten van povere kwaliteit die scheurden en bovendien gevuld waren met een minderwaardige gel. Al in de jaren 2000 kwamen er schendingen van de best practices aan het licht, maar het heeft meer dan 10 jaar geduurd voor er een einde kwam aan die misstanden. De nieuwe Europese regelgeving moet een hoog niveau van veiligheid en bescherming van de gezondheid waarborgen, met striktere regels voor het in de handel brengen van hulpmiddelen en een strenger toezicht op het gebruik ervan. De maatregelen gelden zowel voor de fabrikanten als de gezondheidswerkers en, a fortiori, de patiënten.

Zo moet elk hulpmiddel traceerbaar zijn via een systeem voor unieke hulpmiddelidentificatie (UDI). Zorginstellingen en -verstrekkers zullen de UDI van elk medisch hulpmiddel dat ze gebruiken, moeten registreren. De patiënt krijgt een implantaatkaart met daarop de gegevens van de fabrikant, de identiteit van de patiënt, de datum van de implantatie en de contactgegevens van de zorginstelling of de gezondheidszorgbeoefenaar die de implantatie uitgevoerd heeft. Heel belangrijk is ook dat fabrikanten, distributeurs en gezondheidswerkers verplicht zijn om ernstige incidenten te melden bij het Federaal

Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (FAGG) of het contactpunt 'materiovigilantie' in de ziekenhuizen. Er zullen campagnes op touw gezet worden om de patiënten ertoe aan te zetten zelf ook melding te maken van ernstige problemen die ze ondervinden. De persoonsgegevens van

Verordening versus richtlijn

Vóór de nieuwe Europese verordening van 2017 bestond de Europese regelgeving inzake medische hulpmiddelen uit richtlijnen. Richtlijnen bieden de lidstaten echter enige manoeuvreerruimte: ze moeten bepaalde doelstellingen bereiken binnen een bepaalde termijn, maar kiezen zelf op welke manier ze dat doen. Zo zijn er grote verschillen ontstaan tussen de lidstaten, met name wat de kwaliteit van de hulpmiddelen betreft. Om dat in de toekomst te voorkomen en de wetgeving te harmoniseren door een hoog niveau van bescherming te verzekeren heeft de Europese Unie een verordening aangenomen. In tegenstelling tot een richtlijn is een verordening vanaf haar inwerkingtreding in al haar onderdelen, uniform, volledig en simultaan van toepassing in de hele EU.

FAGG

Het FAGG speelt een essentiële rol in de bescherming van de volksgezondheid. Het verzekert, vanaf de ontwikkeling tot het gebruik ervan, de kwaliteit, de veiligheid en de doeltreffendheid van geneesmiddelen, gezondheidsproducten en grondstoffen bestemd voor de bereiding en de productie van geneesmiddelen. Het verzekert, vanaf de wegneming tot het gebruik ervan, de kwaliteit, de veiligheid en de doeltreffendheid van alle operaties met bloed, cellen en weefsels.
> www.fagg.be

de patiënten moeten daarbij uiteraard strikt beschermd worden.

Meer informatie over de medische hulpmiddelen vind je op de website van het FAGG.

Een betere toegang tot innovatieve geneesmiddelen

Ook geneesmiddelen zijn een belangrijk domein van medische innovatie. In deze pandemie zien we het aantal innovaties met ongeziene snelheid toenemen, maar we moeten erkennen dat patiënten met een zeldzame ziekte vaak erg lang moeten wachten op een innovatief geneesmiddel. In 2006 werden er twee uitzonderingsprocedures in het leven geroepen op basis waarvan er een tijdelijke vergunning toegekend kan worden voor het gebruik van dergelijke geneesmiddelen, terwijl de registratieprocedure nog aan de gang is. De Kamer heeft beide procedures verbeterd.

De eerste procedure betreft het gebruik in schrijnende gevallen (*compassionate use*) waarop farmabedrijven een beroep kunnen doen. Een bedrijf kan het FAGG toestemming vragen om een innovatief geneesmiddel - op zijn kosten – te mogen toedienen aan patiënten met een chronische ziekte of een ziekte die de gezondheid sterk ondermijnt of levensbedreigend is, en die niet goed behandeld kan worden met een ander geneesmiddel. Voor het betrokken geneesmiddel moet een marktvergunningsaanvraag ingediend zijn of moeten de klinische proeven aan de gang zijn.

De tweede procedure is die van de medische noodprogramma's. Daarbij gaat het over geneesmiddelen die al voor een andere indicatie verkrijgbaar zijn, maar niet gebruikt mogen worden om de ziekte van de patiënten in kwestie te behandelen.

In beide gevallen is de toegang tot het programma gekoppeld aan de voorwaarde dat er geen ander toegelaten alternatief in de handel is. Soms is dat er echter wel, maar wordt het niet terugbetaald. Aangezien innovatieve geneesmiddelen voor zeldzame ziekten vaak erg duur zijn, zijn ze de facto ontoegankelijk voor de betrokken patiënten. De Kamer heeft dan ook een voorwaarde toegevoegd: voortaan komt een geneesmiddel in aanmerking voor beide programma's als er geen toegelaten alternatief in de handel is dat terugbetaald wordt.

www.dekamer.be

Gezondheidsapps > doc 0263

Medische hulpmiddelen > doc 1534

Programma's voor schrijnende gevallen en medische noodgevallen > doc 0986

Verslag 263 en 986

Verslag 1534

De begroting en de coronacrisis

In het politieke bedrijf staat het najaar steevast in het teken van de begroting. Nadat de federale regering ten laatste op 31 oktober de begroting heeft ingediend in de Kamer, wordt de parlementaire agenda wekenlang ingenomen door de begrotingsdebatten. Vóór het einde van het jaar moet de begroting goedgekeurd zijn, anders kan de regering niet werken. Een begroting is een raming van ontvangsten en uitgaven voor het volgende kalenderjaar. Het is dus niet uitzonderlijk dat er zich zes maanden later bijsturingen opdringen. Dat gebeurt naar aanleiding van de begrotingscontrole in de maanden mei en juni. Dit jaar zal dat, door de economische problemen veroorzaakt door de coronacrisis, een bijzonder zware oefening worden.

Een begroting is een raming. Ze bevat een overzicht van de bedragen die de regering denkt te zullen innen en van de uitgaven die ze denkt te zullen moeten doen. Maar hoe de economische situatie precies zal evolueren, welke binnenlandse of internationale gebeurtenissen in de loop van het volgende jaar de toestand in ons land zullen beïnvloeden: dat blijven vraagtekens. Zo had niemand in de loop van 2019 kunnen vermoeden dat we een jaar later de grootste economische schok na de Tweede Wereldoorlog zouden meemaken.

Een jaar na het uitbreken van de pandemie bevinden zich nog altijd ruim 250 000 Belgen in tijdelijke werkloosheid. 20 % van de gezinnen ziet zijn inkomen dalen met meer dan 10 %. De horeca en de evenementensector staan al bijna een jaar op non-actief. De federale overheid voelt zich dan ook genoodzaakt de eerder

ONTVANGSTEN	UITGAVEN
Personenbelasting	Sociale zekerheid: pensioenen, werkloosheidsuitkeringen, ziekteverzekering....
RSZ-bijdragen	Justitie
BTW op aankopen	Veiligheid
Accijnzen op tabak en alcohol	Landsverdediging
Vennootschapsbelasting	

Federaal Planbureau
Het FPB is een onafhankelijke instelling van openbaar nut die prognoses maakt, onderzoek voert en beleidsmaatregelen analyseert. Zijn voornaamste opdracht bestaat erin de politieke besluitvorming te ondersteunen. Daartoe maakt het studies en vooruitzichten over o.a. economische en sociale kwesties.
> Plan.be

getroffen steunmaatregelen te verlengen en hier en daar zelfs uit te breiden. "We zetten alles op alles om ervoor te zorgen dat de grootste economische schok na de Tweede Wereldoorlog geen grote depressie wordt", zei premier De Croo daarover.

De gevolgen van de coronacrisis voor de begroting laten zich zowel aan de ontvangsten- als aan de uitgavenzijde gelden. Maar wat zijn de belangrijkste ontvangsten- en uitgavenposten in de federale begroting? Een overzicht vind je in de tabel op pagina 12.

Ongewone tijden

Het moet gezegd: de begroting 2021 kwam tot stand in moeilijke omstandigheden.
Ze werd bij de Kamer ingediend amper een maand nadat de regering-De Croo de eed had afgelegd. Veel tijd voor studie- en rekenwerk hebben de kersverse ministers en hun kabinetten dus niet gehad. De betrokkenen deden er weliswaar alles aan om een correcte begroting af te leveren en de deadlines te respecteren.
Het was bovendien de eerste volwaardige begroting sinds 2018. Sindsdien kende ons land enkel minderheidsregeringen in lopende zaken. Een regering in lopende zaken mag alleen beslissingen nemen in hoogdringende kwesties en zaken van

BEGROTINGSKALENDER

Juni	De federale regering ontvangt de economische kortetermijnvooruitzichten van het Federaal Planbureau (FPB). Die dienen als basis voor de opmaak van de begroting.
Juli > september	De federale regering maakt de ontwerpbegroting op.
15 oktober	De ontwerpbegroting wordt voorgelegd aan de Europese Commissie. Die gaat na of alles volgens de Europese regels verloopt.
Uiterlijk op 31 oktober	De begroting wordt ingediend in de Kamer.
Ten laatste op 30 november	De Europese Commissie doet aanbevelingen aan de lidstaten.
November > december	Bespreking en stemming in de Kamer 1. Elke commissie van de Kamer bespreekt het deel van de begroting dat betrekking heeft op haar bevoegdheden 2. De verschillende commissies brengen advies uit aan de commissie Financiën 3. De commissie Financiën bespreekt de globale begroting en stemt erover 4. Bespreking en stemming in de plenaire vergadering
Februari > maart	Begrotingscontrole De federale regering gaat na of de ramingen overeenstemmen met de realiteit en past, waar nodig, de geraamde inkomsten en uitgaven aan.
Uiterlijk op 30 april	De federale regering dient de eerste begrotingsaanpassing in de Kamer in.
Mei > juni	De commissies en de plenaire vergadering bespreken de begrotingsaanpassing en stemmen erover.

dagelijks beheer. Een begroting opmaken, wat betekent politieke keuzes maken, behoort niet tot haar taken. Als er geen volwaardige begroting is, wordt er gewerkt met zogenaamde voorlopige twaalfden. Dat betekent, dat maandelijks een twaalfde mag worden uitgegeven van het globale uitgavenbedrag van het jaar voordien. Net zoals de begroting moet de wet betreffende de voorlopige twaalfden (ook wel voorlopige kredieten genoemd) in de Kamer worden goedgekeurd. Voor de uitgaven gebeurt dat met schijven van maximaal vier maanden.

Ten slotte was en is er ook de coronacrisis die de Staatsfinanciën behoorlijk overhoop haalt.
Enerzijds zorgt de pandemie voor een daling van de inkomsten en anderzijds voor een gigantische stijging van de uitgaven. Dat is een gevolg van de economische problemen door corona en van de vele steunmaatregelen die sinds vorige zomer werden genomen, zoals:

- De uitbreiding van het overbruggingsrecht: het vervangingsinkomen waarop een zelfstandige aanspraak kan maken wanneer hij zijn activiteit stopzet bij een faillissement, financiële problemen of een gedwongen stopzetting.
- Individueel uitstel van betaling van belastingen.
- Een premie van 50 euro per maand voor wie een leefloon ontvangt of een inkomensgarantie voor ouderen, of voor personen met een handicap die een inkomensvervangende tegemoetkoming ontvangen.
- De uitbreiding van de tijdelijke werkloosheid wegens quarantaine van een kind.
- De mogelijkheid voor tijdelijk werklozen om met behoud van 75 % van hun uitkering tijdelijk in de land- en tuinbouw, in de zorgsector of het onderwijs te werken.

Deze en de vele andere steunmaatregelen hebben tot gevolg dat de begrotingscontrole dit jaar een zwaardere oefening zal worden dan andere jaren.

Coronaprovisie

In de begroting 2021 is weliswaar een interdepartementale coronaprovisie van ruim 906 miljoen opgenomen. Dat is een krediet waarmee de federale regering eerder genomen coronamaatregelen kan versterken en nieuwe initiatieven kan nemen. De begroting vermeldt een globaal bedrag dat de regering naar eigen goeddunken mag besteden in die sectoren waar de nood het hoogst is. Dit vormt een uitzondering op het principe van de "specialiteit van de begroting", dat stelt dat de regering niet meer mag uitgeven dan het bedrag dat per specifieke begrotingspost is bepaald.
Uiteraard moet de regering aan de Kamer op regelmatige tijdstippen uitleg geven over de concrete besteding van die provisie.

Meer over de begroting

Infofiche nr. 11.01 – Je vindt de infofiches op www.dekamer.be > Publicaties

In de elektronische versie van dit magazine kan je doorklikken naar de begrotingspagina op www.dekamer.be.

'Waar haalt de overheid haar centen vandaan?' – video op ons YouTubekaal DeKamerBE

Corona in de Kamer

Ook de afgelopen maanden bleef, hoe kan het ook anders, COVID-19 de agenda van de Kamer bepalen.
De bijzondere commissie COVID-19, die op maandag en vrijdag vergadert, analyseert en evalueert zeer gedetailleerd het coronacrisisbeleid. Ook in de andere commissies en elke donderdag tijdens het vragenuurtje in de plenaire vergadering stellen de Kamerleden volop coronagerelateerde vragen aan de bevoegde ministers. Hiermee speelt het parlement bij uitstek zijn controlerende rol. Maar ook als wetgever blijft de Kamer betrokken. Het gros van de dringende coronamaatregelen werd tijdens de eerste golf van de pandemie bij bijzondere machtenbesluiten genomen (zie vorige nummers van het magazine). Veel van deze maatregelen werden tijdens de tweede golf verlengd, nu bij wet. Daarnaast kwamen er nieuwe wettelijke steun- en gezondheidsmaatregelen.
We zetten de belangrijkste recente coronawetgeving op een rijtje, in de domeinen sociale zekerheid, economie, fiscaliteit, justitie en gezondheid.

Bijzondere machtenbesluit

In juni 2020 brachten we een speciaal (online) nummer van ons magazine uit dat gewijd was aan het gegeven van 'bijzondere machten'. Op 26 en 27 maart 2020, toen het coronavirus in alle hevigheid in België woedde, verleende het Parlement bijzondere machten aan de regering-Wilmès II. Dankzij volmachten kan de regering tijdens een beperkte periode de bestaande wetgeving met een koninklijk besluit wijzigen, opheffen, aanvullen of vervangen. Zo biedt men de regering de mogelijkheid om zo efficiënt, zo flexibel en zo snel mogelijk te reageren op een uitzonderlijke situatie.

Je kan het speciaal nummer raadplegen op www.dekamer.be > Publicaties > **Magazines**

SOCIALE ZEKERHEID

De sociale wetgeving werd aangepast om de enorme sociaaleconomische gevolgen van de coronacrisis op te vangen.

- Werkgevers kunnen de betaling van hun **bijdragen** aan de Rijksdienst voor de Sociale Zekerheid (**R.S.Z.**) ook voor de volgende kwartalen **uitstellen** zonder beboet te worden. De zwaarst getroffen sectoren (horeca, evenementensector bvb.) kregen bovendien een compensatiepremie gelijk aan de verschuldigde patronale bijdrage voor een kwartaal.
- Ouders kunnen een beroep doen op het systeem van **tijdelijke werkloosheid omwille van overmacht door Covid-19** wanneer een school, crèche of opvanginstelling wegens een Covid-19-besmetting onmiddellijk moet sluiten. De regel geldt voor kinderen tot 18 jaar en voor kinderen met een handicap ongeacht hun leeftijd.
- De overheid financierde de uitbetaling door werkgevers van **eindejaarspremies** aan hun werknemers die tijdens de coronacrisis tijdelijk werkloos waren.
- Het **overbruggingsrecht van zelfstandigen** werd uitgebreid. Sinds januari 2021 zijn er drie systemen: (1) een dubbel overbruggingsrecht voor wie verplicht gesloten is of afhankelijk is van een verplicht gesloten sector, (2) een overbruggingsrecht bij aanzienlijke omzetdaling en (3) een overbruggingsrecht bij quarantaine of de opvang van een kind.
- **Elektronisch stemmen of stemmen per brief** bij sociale verkiezingen blijft mogelijk.

BELASTINGEN

Er werden ook weer heel wat fiscale maatregelen genomen.

- Het **btw**-tarief voor **mondmaskers en alcoholgels** werd tijdelijk verlaagd naar 6 %, voor **vaccins** en **coronatests** naar 0 %.
- Maaltijd-, eco-, sport-, cultuur- en consumptie**cheques** kunnen langer gebruikt worden.
- De corona**vergoedingen** van **gewesten**, **gemeenschappen**, **provincies** en **gemeenten** blijven verder onbelast.
- De realisatie van films, theatervoorstellingen en andere projecten kan onder voorwaarden worden uitgesteld zonder het toegekende fiscaal gunstige regime van de ***tax shelter*** te verliezen.
- Onder bepaalde voorwaarden blijven ook **overuren** gepresteerd bij werkgevers die tot de **cruciale sectoren** behoren van belasting vrijgesteld.
- **Studenten** mochten in het vierde kwartaal van 2020 en in het eerste kwartaal van 2021 onbeperkt bijklussen in de **zorg** en in het **onderwijs**. Hun gepresteerde uren tellen niet mee voor het jaarlijkse contingent (= maximum van onbelaste inkomsten uit studentenarbeid) van 475 uren.
- Op **notariële volmachten**, waardoor je een medewerker van de notaris of een andere persoon de opdracht geeft voor jou te tekenen, hoefden tot 31 maart 2021 geen registratierechten te worden betaald wanneer de notaris hiervoor geen ereloon of (verplaatsings)kosten vroeg. Op die manier werd de *social distancing* ook bij de notaris gestimuleerd.

ECONOMIE

- De overheid helpt financieel gezonde bedrijven om het hoofd boven water te houden en verlengde daarom het **moratorium** (opschorting) **op faillissementen**. De maatregel gold echter enkel voor bedrijven die verplicht moesten sluiten na het ministerieel besluit van 1 november 2020 en was van toepassing tot 31 januari 2021, in tegenstelling tot andere coronamaatregelen, die tot 31 maart 2021 liepen.
- Veel gezinnen blijven het door de coronacrisis financieel heel moeilijk hebben om de kosten van levensonderhoud te dragen. Ze lijden nog steeds fors inkomensverlies, terwijl de gebruikelijke kosten niet dalen. Het **moratorium op consumentenkrediet** - tijdelijk uitstel onder voorwaarden van terugbetaling van een lening of verkoop op afbetaling – werd daarom verlengd.
- **Algemene vergaderingen** bij ondernemingen (vennootschappen) kunnen georganiseerd worden op afstand, ook zonder statutaire machtiging. Het initiatief daarvoor ligt bij het bestuursorgaan (bij naamloze vennootschappen: de raad van bestuur). Deelnemers aan de algemene vergadering kunnen echter nooit verplicht worden op afstand deel te nemen.
- Een gelijkaardige regeling geldt ook voor algemene vergaderingen van **mede-eigenaars**.

JUSTITIE

In de gerechtelijke en juridische wereld werden enkele maatregelen verlengd die hun nut hebben bewezen voor het naleven van de afstandsregels.

- Magistraten kunnen **schriftelijk** hun **eed afleggen**. Die mogelijkheid zal ook na de coronacrisis blijven bestaan.
- Het **e-Depositsysteem** (waardoor procedurestukken digitaal bij de rechtbank kunnen worden ingediend) wordt ruimer toegepast.
- Voor **sommige gerechtszaken** is **schriftelijke behandeling** mogelijk (bijvoorbeeld voor zaken bij de kamer van inbeschuldigingstelling). Veralgemening van schriftelijke behandeling is evenwel niet wenselijk omdat dan de rechten van verdediging ernstig dreigen te worden aangetast.
- Een **vereffening-verdeling** kan via **videoconferentie** plaatsvinden.

Bij het uitvoeren van vonnissen en arresten wordt rekening gehouden met de bijzondere omstandigheden van de coronacrisis:

- **Uitvoerende beslagen** tegen particulieren (waarbij de gerechtsdeurwaarder op basis van een vonnis of arrest goederen of de woning van een in gebreke blijvende schuldenaar verkoopt) bleven **ingeperkt**, en ook de **inbeslagnemingsdrempels** (deel van het loon waarop geen beslag kan gelegd worden door de gerechtsdeurwaarder) bleven tijdelijk hoger.
- De **termijnen** in het kader van **gerechtelijke verkopen** en vrijwillige verkopen onder gerechtelijke vorm werden **verlengd**.
- Voor de **gevangenissen** werden de nodige maatregelen genomen om de gezondheidscrisis te bestrijden. Gevangenisdirecteurs kunnen soepeler beslissen gevangenen voorwaardelijk in vrijheid te stellen.

GEZONDHEID

Gaandeweg werd steeds meer getest. Bij de uitwerking van een teststrategie spelen **sneltesten** een belangrijke rol. Een wet regelt hoe de testen worden verdeeld, afgenomen, aangerekend, betaald en geregistreerd.

Om het beheer van de coronacrisis te kunnen opvolgen, wordt de **registratie en verzameling van gegevens** met betrekking tot vaccinatie verplicht.

Er kwamen dringende bepalingen met betrekking tot het **beheer van de opname van Covid-19-patiënten** in ziekenhuizen. Een bijzonder comité binnen de FOD Volksgezondheid bestaande uit vertegenwoordigers van de ziekenhuissector, experten op het vlak van crisismanagement en bevoegde ambtenaren kan voor alle ziekenhuizen bepalen hoeveel bedden voor de verzorging van Covid-19-patiënten moeten worden voorbehouden.

Tests en bloedafnames in het kader van de opsporing van het coronavirus kunnen worden verricht door sommige personen die wettig niet bevoegd zijn om de geneeskunde uit te oefenen: masterstudenten geneeskunde en laatstejaarsstudenten medisch laborant (onder begeleiding van een arts), en verder vroedvrouwen die hun diploma na 1 oktober 2018 hebben behaald, tandartsen, apothekers, logopedisten, hulpverleners-ambulanciers met een ervaring van minstens twee jaar en mondhygiënisten.

Pandemiewet

Op het moment waarop we de redactie van dit magazine afsluiten, heeft de regering het voorontwerp van de zogenaamde 'pandemiewet' aan de Kamer voorgelegd. Die wet zou een wettelijke basis moeten creëren voor de aanpak van pandemieën in de toekomst. Het risico is immers reëel dat we in de toekomst nog pandemieën of vergelijkbare crisissituaties zullen meemaken.
Op grond van bestaande wetgeving heeft de regering het voorbije jaar bij ministerieel besluit ingrijpende maatregelen genomen die een weerslag hebben op de vrijheid van de burgers. Hierdoor werd het parlement formeel niet betrokken bij besluitvorming over de inperking van rechten en vrijheden van de burgers. Her en der in de samenleving lokte dat – soms felle – kritiek uit. Hoe ver mag de overheid gaan? Staat de remedie nog in verhouding tot de kwaal? Moet het parlement niet betrokken worden bij het opleggen van dergelijke maatregelen?
Met de pandemiewet willen regering en parlement een algemene en toekomstgerichte wettelijke basis creëren voor de beslissingen die in een dergelijke situatie noodzakelijk zijn. In de pandemiewet zou worden bepaald wanneer er sprake is van een 'pandemie' en wanneer de regering bijgevolg gemachtigd kan worden dringende en ingrijpende maatregelen te nemen.
De procedure die hierbij wordt gevolgd, is ongewoon. Het voorontwerp van pandemiewet wordt aan de Kamer voorgelegd, nog vóór het advies van de Raad van State werd ingewonnen. De Kamer zal nu hoorzittingen met het middenveld organiseren om te luisteren naar de bekommernissen van heel wat geledingen van de samenleving. Het is immers essentieel dat maatregelen die een grote invloed hebben op het dagelijkse leven kunnen rekenen op steun van de bevolking.

De bespreking van het voorontwerp in de Kamer zal geen afbreuk doen aan het normale verloop van de wetgevingsprocedure. Op basis van de bespreking van het voorontwerp van de pandemiewet in de Kamer, en op basis van het advies van de Raad van State en van de andere instanties die verplicht of vrijwillig geconsulteerd zullen worden, zal de regering een wetsontwerp uitwerken dat officieel ingediend zal worden bij de Kamer.

Tegemoetkomingen voor personen met een handicap
Nu vanaf 18 jaar

Jongeren met een handicap kunnen een inkomensvervangende tegemoetkoming of een integratietegemoetkoming ontvangen vanaf de leeftijd van 18 jaar. Dat is vrij nieuw. Tot vorig jaar was de leeftijdsvoorwaarde om aanspraak te kunnen maken op die vergoedingen 21 jaar, maar het Grondwettelijk Hof oordeelde dat dat leeftijdscriterium discriminerend en dus ongrondwettelijk was.

Het leeftijdscriterium werd ruim 30 jaar geleden, in 1987, vastgesteld op 21 jaar. Maar de redenen die dat toen rechtvaardigden, zijn vandaag niet meer relevant. Zo ligt de leeftijd voor wettelijke meerderjarigheid krachtens de wet van 19 januari 1990 op 18 jaar. Dat betekent, dat jongeren vanaf hun 18de verjaardag juridisch op eigen benen staan en niet meer onder het ouderlijk gezag vallen.

Integratietegemoetkoming
Een integratietegemoetkoming is een toelage die personen met een handicap ontvangen ter compensatie van de bijkomende kosten die zij hebben om te kunnen deelnemen aan het maatschappelijk leven.

Grondwettelijk Hof
Het Grondwettelijk Hof is een onafhankelijk rechtscollege, dat buiten de hiërarchie van hoven en rechtbanken staat. Een van de hoofdtaken van het Hof is erop toe te zien dat de wetgever de Grondwet naleeft. Het Hof kan wetten, decreten of ordonnanties vernietigen. Het Grondwettelijk Hof handelt niet op eigen initiatief. Het treedt maar op wanneer een zaak aanhangig wordt gemaakt.
> Const-court.be/nl

Ook het recht op maatschappelijke integratie (daaronder vallen: het recht op tewerkstelling, op een leefloon of een geïndividualiseerd traject door het OCMW) ontstaat in principe op de leeftijd van 18 jaar.

Het feit dat personen met een handicap pas vanaf 21 jaar recht hadden op een inkomensvervangende tegemoetkoming of een integratietegemoetkoming was in strijd met 2 artikelen van de Grondwet. Meer bepaald met artikel 10: De Belgen zijn gelijk voor de wet.... En met artikel 11: Het genot van de rechten en vrijheden aan de Belgen toegekend moet zonder discriminatie verzekerd worden.

Op 17 december 2020 heeft de Kamer die 'anomalie' rechtgezet. En aangezien het Grondwettelijk Hof zijn arrest velde op 9 juli 2020, liet de wetgever de wijziging met terugwerkende kracht ingaan op 1 augustus 2020.

150 Kamerleden rechtstreeks verkozen in 11 kieskringen

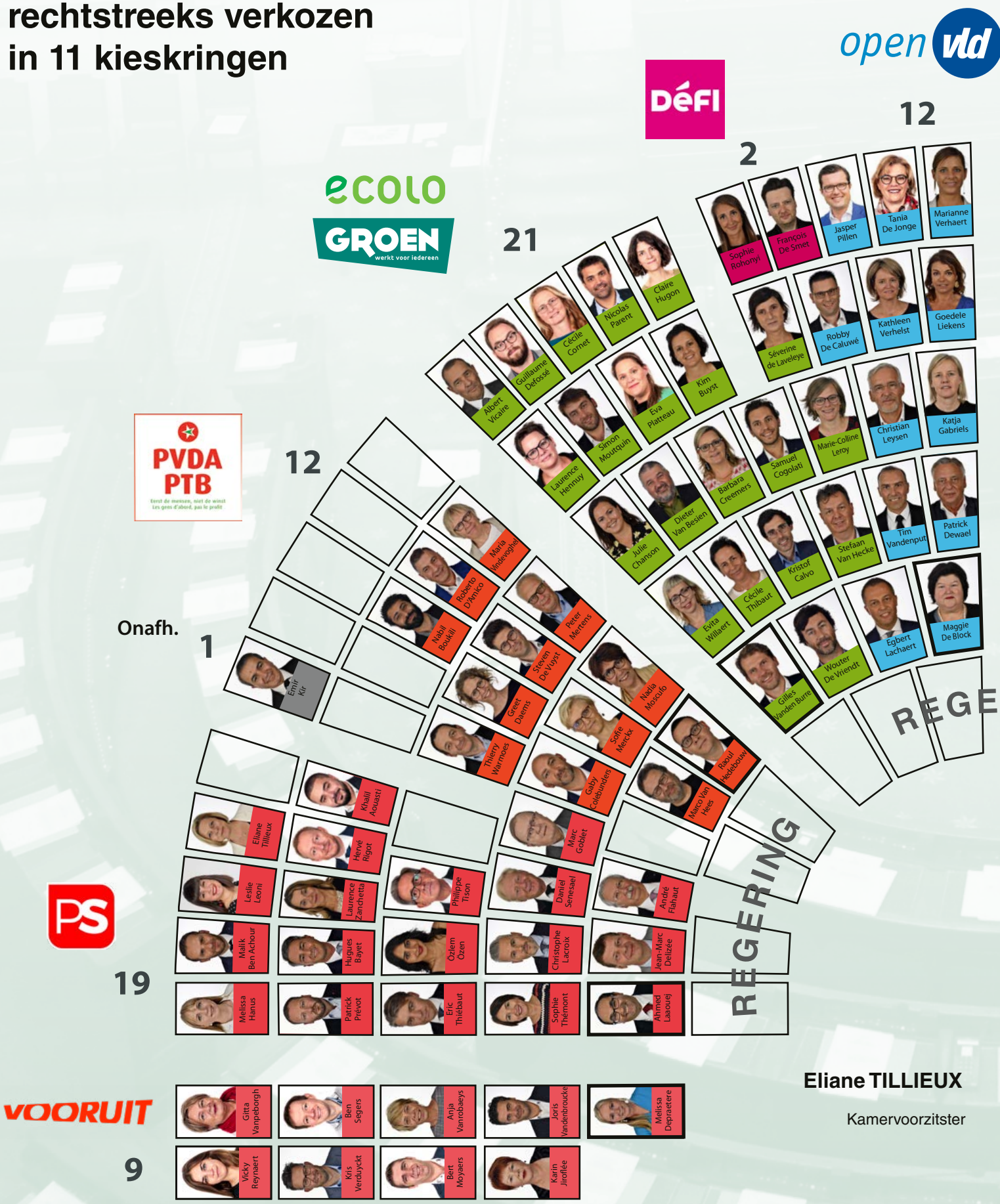

Eliane TILLIEUX

Kamervoorzitster

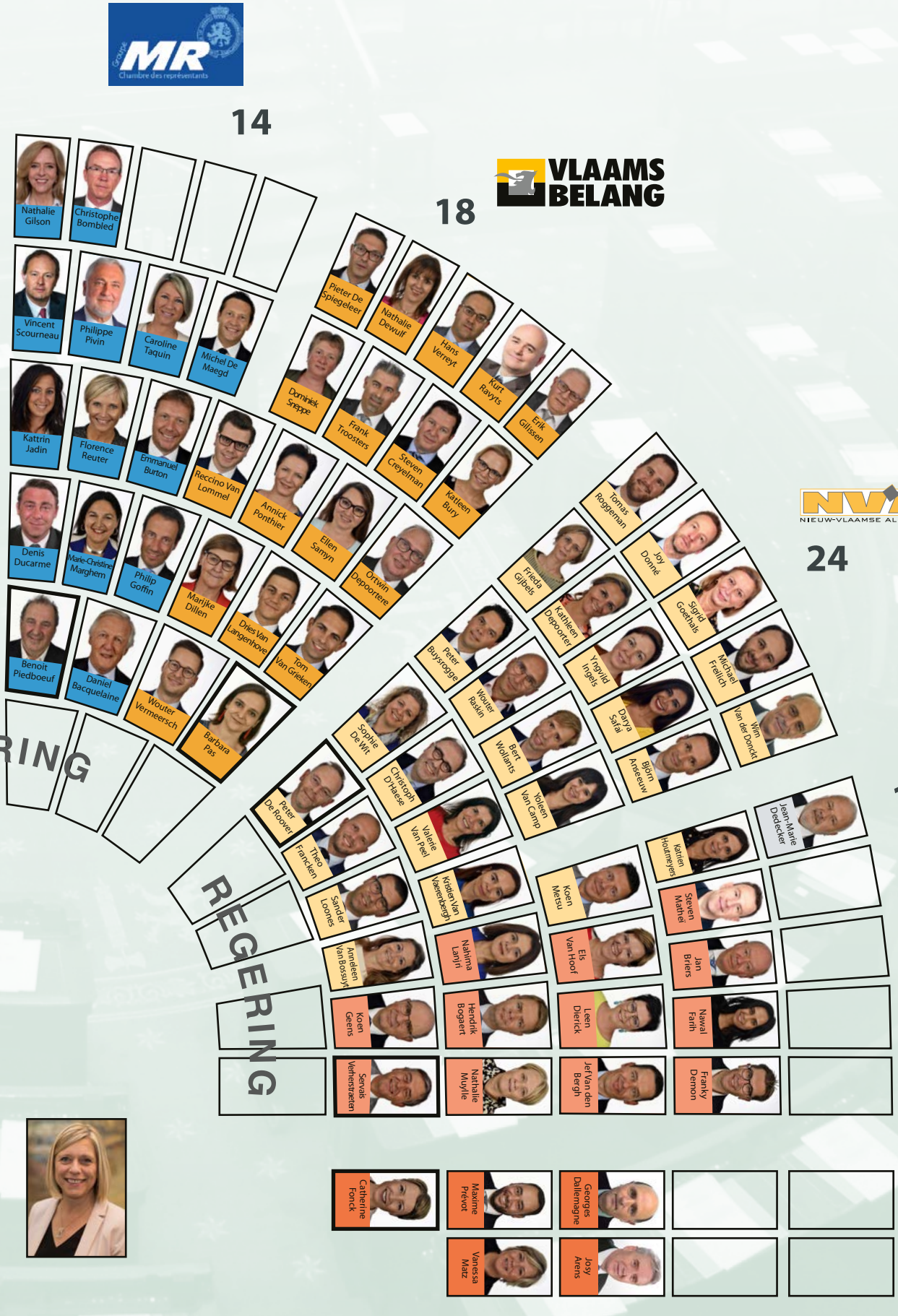
MR
Chambre des représentants
14
Nathalie Gilson
Christophe Bombled
Vincent Scourneau
Philippe Pivin
Caroline Taquin
Michel De Maegd
Kattrin Jadin
Florence Reuter
Emmanuel Burton
Reccino Van Lommel
Denis Ducarme
Marie-Christine Marghem
Philip Goffin
Benoit Piedboeuf
Daniel Bacquelaine
Wouter Vermeersch
Barbara Pas
RING
VLAAMS BELANG
18
Pieter De Spiegeleer
Nathalie Dewulf
Hans Verreyt
Kurt Ravyts
Erik Gilissen
Dominiek Sneppe
Frank Troosters
Steven Creyelman
Katleen Bury
Annick Ponthier
Ellen Samyn
Ortwin Depoortere
Marijke Dillen
Dries Van Langenhove
Tom Van Grieken
NVA
NIEUW-VLAAMSE ALLIANTIE
24
Tomas Roggeman
Joy Donné
Frieda Gijbels
Kathleen Depoortere
Sigrid Goethals
Peter Buysrogge
Yngvild Ingels
Michael Freilich
Wouter Raskin
Dayra Safai
Sophie De Wit
Bert Wollants
Wim Van der Donckt
Christoph D'Haese
Björn Anseeuw
Yoleen Van Camp
Onafh.
1
Jean-Marie Dedecker
Peter De Roover
Valerie Van Peel
Theo Francken
Kathalijne Van Vaerenbergh
Kathlen Houtmeyers
Sander Loones
Koen Metsu
Steven Mathei
Ameleen Van Bossuyt
Nahima Lanjri
Els Van Hoof
Jan Briers
REGERING
Koen Geens
Hendrik Bogaert
Leen Dierick
Nawal Farih
Servais Verherstraeten
Nathalie Muylle
Jef Van den Bergh
Franky Demon
CD&V
12
Catherine Fonck
Maxime Prévot
Georges Dallemagne
Vanessa Matz
Josy Arens
cdh
centre démocrate humaniste
5

Een brug tussen de 19de en de 21ste eeuw

Toen de Kamer eind 2009 het FORUM-gebouw verwierf, was al duidelijk dat er een goede verbinding nodig was tussen dat gloednieuwe gebouw en het 19de-eeuwse Huis van de Parlementsleden aan de overkant van de straat. Vele tientallen keren per dag pendelen parlementsleden en personeelsleden van de ene naar de andere kant van de Leuvenseweg.

Ruim elf jaar later is Brussel een architecturale parel rijker. De futuristische loopbrug, Tondo gedoopt, werd op 14 januari 2021 officieel in gebruik genomen. Sindsdien verloopt dat pendelen verkeersveiliger, sneller en comfortabeler.

De Tondo, een project van architectenbureau OFFICE Kersten Geers David Van Severen, verbindt de tweede verdieping van het FORUM-gebouw met de eerste verdieping van het Huis van de Parlementsleden. De ingangen van beide gebouwen liggen niet in een as, maar in een licht hellend vlak. Een moeilijkheid… maar voor creatieve geesten een boeiende uitdaging! Door te kiezen voor een ronde vorm creëerden de architecten extra lengte en dus een zachtere helling, zonder trappen, wat de Tondo vlot toegankelijk maakt voor rolstoelgebruikers. Door binnenin de cirkel een open ruimte te laten, ontstaat een patiogevoel.

Een technisch hoogstandje

Om in één trek de 15 meter te overbruggen die de twee gebouwen van elkaar scheiden en om de loopbrug stevig te verankeren in de gebouwen was niet minder dan 40 ton staal nodig. Het dak van de loopbrug vormt de structuur, samengesteld uit aan elkaar gelaste stalen panelen. De vloer is aan het dak opgehangen met fijne stalen buizen. De buitenwand is volledig bedekt met gepolijst aluminium, waardoor een gigantische spiegel ontstaat die aan de Leuvenseweg een bijzonder cachet geeft.

Een knipoog naar de oudheid

De naam 'Tondo' komt van het Italiaanse woord rotondo, dat 'rond' betekent. Een tondo is een rond schilderij of reliëf. Rotondo's bestaan als sinds de Griekse oudheid,

> *De architecten laten de Tondo dansen en zweven als een derwisj.*
>
> *Koen Van Synghel,*
> *Architect en architectuurcriticus*

maar waren vooral geliefd bij kunstenaars van de renaissance en bij de kubisten. Het gebruik van een ronde vorm laat ons toe een reis te maken doorheen de tijd. De tondo was al zeer gewaardeerd tijdens de Italiaanse renaissance met schilders als Botticelli, Michelangelo en Raphaël, wat ook het geval was met de Vlaamse Primitieven (Quinten Metsys) en Hollandse schilders (Engebrechtsz en Van Scorel). Later maakten grote namen als Goya, Picasso, Kandinsky en Ingres zich dit formaat eigen. Rond 1940 was er een heropleving van de tondo doorheen de werken van Pollock, Alechinsky, Doucet en Corneille, waarvan sommigen behoren tot de Cobra beweging.

Een mooie foto gemaakt van de Tondo? Gebruik #tondo als je hem deelt op instagram.

Twee jaar in zes minuten

De bouw van de Tondo nam twee jaar in beslag. Gedurende al die tijd maakte een camera – dag en nacht – beelden van de werf. Al die foto's werden gecompileerd tot een video die je ontdekt op het YouTubekanaal van de Kamer > DeKamerBE

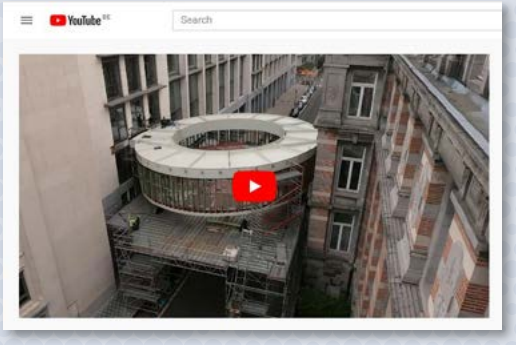

Eerlijke fiscaliteit

"De overheid zal streven naar een eerlijke bijdrage van die personen die de grootste draagkracht hebben om bij te dragen, met respect voor het ondernemerschap." Zo luidt de meest besproken zin uit het regeerakkoord dat de Vivaldicoalitie eind september 2020 sloot. Maar ook via andere initiatieven belandde het thema eerlijke fiscaliteit het voorbije halfjaar meermaals op de parlementaire agenda. Een overzicht.

De regering-De Croo heeft de ambitie om tegen 2024 een voorstel klaar te hebben om het Belgische belastingstelsel volledig te hervormen. Daarbij zullen niet enkel de belastinginkomsten uit arbeid betrokken worden, maar ook de belastinginkomsten uit vermogen. Tot die laatste behoren onder andere de roerende voorheffing op dividenden en interesten. Volgens een enquête van de Nationale Bank bezitten de 1 % rijksten in ons land tussen 16 en 20 % van het totale vermogen van alle Belgen.

Effectentaks

Minister van Financiën Vincent Van Peteghem diende een wetsontwerp in dat voorziet in een jaarlijkse taks van 0,15 % op effectenrekeningen met een gemiddelde waarde van minstens 1 miljoen euro. De beoogde jaarlijkse opbrengst van 429 miljoen euro is bestemd voor de gezondheidszorg, een sector die het door de coronacrisis bijzonder zwaar te verduren heeft. Op donderdag 11 februari 2021 keurde de plenaire vergadering van de Kamer de effectentaks goed. Het wetsontwerp van minister Van Peteghem kreeg de steun van de meerderheid: liberalen (Open Vld, MR), socialisten (sp.a, PS), groenen (Ecolo-Groen) en Vlaamse christendemocraten (CD&V). De oppositie (N-VA, Vlaams Belang, PVDA-PTB, cdH en DéFI) stemde tegen.

Te ver, of niet ver genoeg?

De fracties van de oppositie stemden tegen, maar wel om verschillende redenen. N-VA en Vlaams Belang wierpen op dat de effectentaks de belastingdruk nog doet toenemen en dat beleggers, van wie velen tot de gewone middenklasse behoren, hoe dan ook al zwaar belast worden in België. Terwijl de regeringspartijen aangeven dat de effectentaks alleen door de rijkste burgers zal worden betaald is de oppositie ervan overtuigd dat ook de middenklasse door de effectentaks zal worden geraakt. Bovendien zullen overheden en organisaties, waaronder lokale besturen, universitaire ziekenhuizen, ziekenfondsen en vzw's, eveneens nadeel ondervinden: de effectentaks is immers niet alleen van toepassing op effectenrekeningen van natuurlijke personen maar ook van rechtspersonen.

Voor oppositiepartij PVDA-PTB gaat de effectentaks niet ver genoeg en ontspringen de allerrijksten de dans. De geschatte jaarlijkse opbrengst van de taks (429 miljoen euro) vertegenwoordigt slechts 0,36 % van de fiscale ontvangsten van de federale overheid. PVDA-PTB pleit voor een belasting op het volledige vermogen: dus niet alleen op effecten, maar ook op, bijvoorbeeld, aandelen op naam, onroerende goederen en luxeproducten. Om zo'n belasting mogelijk te maken, dient het bankgeheim te worden opgeheven en een vermogenskadaster te worden opgesteld.

Multimiljonairstaks

In afwachting hebben vier PVDA-PTB-Kamerleden een wetsvoorstel ingediend om een solidaire coronataks op multimiljonairs in te voeren: een uitzonderlijke, eenmalige solidariteitsbelasting van 5 % op gezinsvermogens vanaf 3 miljoen euro. Zo zou een gezin met een vermogen van 4 miljoen euro een taks van 50.000 euro (1 miljoen euro x 5 %) betalen. Om het belastbare vermogen te bepalen, zou de som worden gemaakt van de financiële

tegoeden/activa, de onroerende goederen en de waardevolle roerende goederen (juwelen, kunstwerken, jachten...) van het gezin, met vrijstelling van de eerste woning tot maximaal 500.000 euro. Naar schatting zou de solidaire coronataks van de PVDA-PTB 15 miljard euro opbrengen.

Techreuzen

Intussen groeit ook het besef dat door de snel expanderende digitale economie multinationale ondernemingen, waaronder de techreuzen (Google, Amazon, Facebook, Apple...), bijzonder lucratieve activiteiten uitoefenen in talloze landen, maar er niet worden belast omdat ze er niet fysiek aanwezig zijn. Daar komt nog bij dat multinationals bedreven zijn in fiscale optimalisatie. Overheden over de hele wereld missen daardoor aanzienlijke belastinginkomsten.

Een aantal Kamerleden van PS, sp.a, Ecolo-Groen, PVDA-PTB, cdH en DéFI hebben dan ook een voorstel van resolutie ingediend waarin de federale regering gevraagd wordt steun te verlenen aan voorstellen die het mogelijk maken belasting te heffen op de winsten die multinationale ondernemingen hebben gemaakt in een land waarin ze geen fysieke vestiging hebben.

Piketty in de Kamer

Een van 's werelds beroemdste specialisten op het gebied van inkomens- en vermogensherverdeling was op 9 februari 2021 te gast in de vergadering van de commissie Financiën en Begroting: Thomas Piketty, professor aan de *Ecole des hautes études en sciences sociales* in Parijs en auteur van de bestsellers *Kapitaal in de 21ste eeuw* en *Kapitaal en ideologie*.

© Belga Image

Tijdens een geanimeerde gedachtewisseling met de commissieleden betoogde professor Piketty dat de concentratie van middelen in een zeer beperkt aantal handen sociaal nefast is en bovendien schadelijk voor de economische dynamiek. Om de ongelijkheid te verminderen pleit hij voor een billijke taxatie van meerwaarden uit beleggingen, maar vooral voor progressieve belastingen op inkomens, op vermogens én op CO_2-uitstoot: hoe groter de vervuiling, hoe hoger de belastingvoet.

www.dekamer.be
Effectentaks > doc 1708

Thomas Piketty brak ook een lans voor een rechtvaardigere fiscale wetgeving op Europees en mondiaal niveau, zeker wat betreft de winsten van multinationale ondernemingen. Multinationals laten nu hun winsten belasten in die landen waar de heffing het laagst is. Piketty stelt voor de winsten verplicht te doen belasten in de landen waar die bedrijven verkopen en/of produceren. Het aandeel van elk land afzonderlijk in de winstcijfers van een multinational zou berekend worden op basis van de verkoopcijfers en van de bijdrage van de bevolking aan het productieproces in dat land, maar ook op basis van herverdelende criteria zoals het plaatselijke levensniveau.

Naar verslag

Het petitieplatform neemt een vliegende start

In december 2020 lanceerde de Kamer het online petitieplatform. Sindsdien werd al een dertigtal petities ingediend over zeer diverse onderwerpen, gaande van het budget van Defensie en de kernuitstap, over de verkoop en consumptie van cannabis, tot de afschaffing van de avondklok...
Jij kan ook een petitie indienen of steunen door je op het platform te identificeren met bijvoorbeeld je identiteitskaart of de app Itsme. Een petitie indienen op papier of via mail is ook mogelijk. Alle nuttige info vind je op onze website en op het petitieplatform.
Het platform > https://dekamer.mijnopinie.belgium.be/

"Het is niet alleen een kwestie van quota, belangrijk is ook welke functies vrouwen invullen."

Vrouwen in de politiek

8 maart is Internationale Vrouwendag. Die dag organiseerde de Kamer, samen met de Senaat, een webinar over de rol van de vrouw in een 21ste-eeuws parlement. Op onze sociale media zetten we een weeklang vrouwen in de *picture* die in de loop van de 19de en de 20ste eeuw een belangrijke bijdrage leverden aan de emancipatie van de vrouw in onze samenleving. 8 maart was ook de gelegenheid voor een interview met Eliane Tillieux, de eerste vrouw die zich, na 51 mannen, Kamervoorzitster mag noemen.

Op 13 oktober 2020 nam u plaats op de voorzittersstoel van de Kamer. Voor het eerst in 190 jaar is de Kamervoorzitter een vrouw. Hoe voelt dat aan?
Eliane Tillieux, Kamervoorzitster: Het is een zeer grote verantwoordelijkheid, er zijn heel veel blikken op deze functie gericht. Maar ik ben ook trots. Ik voer al jaren strijd voor een gelijkere vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in onze samenleving. De deur openen zodat nadien ook andere vrouwen de Kamer kunnen voorzitten, ligt in de lijn van wat ik al jaren doe.

U voelt zich vaandeldrager van de vrouwenzaak?
Zeker! Samen met vele anderen, welteverstaan. Als ik zie dat de federale regering voor de eerste keer evenveel vrouwen als mannen telt, en dat de ministers van Binnenlandse Zaken en Landsverdediging vrouwen zijn… dat is toch een duidelijk teken. Het is niet alleen een kwestie van quota, belangrijk is ook welke functies vrouwen invullen. Vrouwen, net als mannen trouwens, moeten zich meer inwerken in domeinen waar men ze niet verwacht.

Wat is de rol van de Kamervoorzitster?
Er is een fundamenteel verschil tussen voorzitster zijn en Kamerlid zijn. Als voorzitster ben ik de dirigent en moet ik me neutraal opstellen. Iedereen moet zijn mening kunnen zeggen, het Kamerreglement regelt dat alles. Maar ik moet er ook voor zorgen dat iedereen zich goed voelt in de uitoefening van zijn of haar parlementair mandaat. Als voorzitster moet ik ook meewerken aan een consensus, de dingen moeten vooruitgaan. Want we willen allemaal dat de burgers, die ons via hun stem hun vertrouwen hebben geschonken, zich vertegenwoordigd voelen en dat de wetten die we aanpassen tegemoetkomen aan hun verwachtingen.

Een ander - minder zichtbaar aspect – van mijn werk is het interne management van de instelling. Heel veel personeelsleden werken achter de schermen opdat de Kamer haar democratische rol in de beste omstandigheden zou kunnen uitoefenen. Het zijn gemotiveerde mensen die altijd bereid zijn om oplossingen te zoeken in niet altijd eenvoudige situaties. Elke maandag maak ik tijd vrij om met hen te gaan praten.

Als Kamervoorzitster heb ik ook een diplomatieke rol. Ik ontmoet voorzitsters en voorzitters van andere parlementen van overal ter wereld. Op die manier leer ik de situatie in andere landen kennen, met problemen die soms totaal verschillend zijn van de onze. Zo heb ik bijvoorbeeld onlangs David Sassoli, de voorzitter van het Europees Parlement ontmoet, waar we trouwens ontvangen werden voor de installatie van de nieuwe regering. In hun gigantische halfrond was het voor ons mogelijk om coronaproof te debatteren met 150 Kamerleden.

Speelt Europa een belangrijke rol volgens u?

Ja, kijk maar naar het dossier van de vaccins. Europa heeft een sleutelrol gespeeld in de onderhandelingen met de farmaceutische bedrijven waardoor elke lidstaat toegang heeft tot een correcte hoeveelheid vaccins en dezelfde prijs betaalt. België is voorzitter van de Raad van de Europese Unie in het eerste semester van 2024. Normaal gezien wordt dat voorbereid op regeringsniveau, maar ik wil dat de parlementen van ons land bij de organisatie van dat voorzitterschap volop hun rol kunnen spelen. Het is een kans om te tonen wat we doen, wat we goed doen, en om de wijzigingen die we willen doorvoeren op het Europese niveau te krijgen.

Welke andere dossiers liggen u na aan het hart?

De strijd tegen discriminatie is altijd al een belangrijk deel van mijn politiek engagement geweest. En ik ben vastberaden om in die zin voort te werken. Of het gaat om vrouwenrechten, om de integratie van personen met moeilijkheden of om de inclusie van personen met een handicap... We werken momenteel aan een tekst om het recht op integratie van personen met een handicap in te schrijven in de Grondwet. Dat is fundamenteel. De Kamer is trouwens onlangs begonnen het vragenuurtje op donderdag naar gebarentaal te tolken. Op die manier wil ik de parlementaire werkzaamheden toegankelijker maken, en dat brengt mij bij mijn derde stokpaardje: burgerparticipatie. De burgers meer betrekken bij de politiek, bij de instellingen die het hart van onze democratie vormen. In dat verband hebben we enkele maanden geleden het petitieplatform gelanceerd, waarover we in dit magazine al gesproken hebben. Dankzij dat platform krijgen burgers het recht om gehoord te worden en de parlementsleden de plicht om te antwoorden op de vragen en verwachtingen van de burgers.

U hebt al heel wat politieke ervaring opgedaan, hoofdzakelijk op gewestelijk niveau. Nu speelt u een hoofdrol op het federale niveau. Merkt u grote verschillen?

Op federaal niveau worden debatten gevoerd waarbij alle gemeenschappen betrokken zijn, wat een echte rijkdom is. Concreet moet er ook getolkt worden zodat iedereen zijn

Isabelle Gatti de Gamond (1839 – 1905)

© Museum van de Stad Brussel

Isabelle Gatti de Gamond was de dochter van een Franse feministe *avant-la-lettre* en een Italiaanse republikeins gezinde schilder. Dochter Isabelle legde zich toe op de opvoeding van meisjes en publiceerde over pedagogiek. Ze werd vooral bekend door haar inspanningen om het Brusselse stadsbestuur, in 1864, een middelbare school voor meisjes te laten openen. Tot dan was middelbaar onderwijs voor meisjes zo goed als onbestaande. Het onderwijs dat Isabelle Gatti de Gamond voor ogen had, moest zorgen voor intellectuele ontplooiing en er was geen plaats voor godsdienstonderricht. Daarmee plaatste ze zich in het liberale kamp van de schoolstrijd. Haar engagement was gericht op de juridische en politieke gelijkberechtiging van vrouwen en mannen, deed haar meewerken aan de in 1892 opgerichte *Ligue du droit des femmes* en bracht haar in de *Belgische Werkliedenpartij*.

Marie Popelin (1846 – 1913)

Marie Popelin groeide op in een gezin uit de stedelijke middenklasse en kreeg de kans een opleiding als leerkracht te volgen. Dat was toen zowat de hoogst haalbare opleiding voor een vrouw. Ze ging aan de slag in de door Isabelle Gatti de Gamond opgerichte Brusselse middelbare school voor meisjes en startte later een eigen meisjesschool in Bergen. Maar Marie Popelin is vooral bekend geworden als de eerste vrouw met een universitair rechtendiploma en door haar strijd tegen de wettelijke en feitelijke barrières die carrièrekansen voor vrouwen in intellectuele beroepen onmogelijk maakten. Ondanks een doctoraat in de rechten werd haar de toegang tot de advocatuur ontzegd. Marie Popelin zou zich de rest van haar leven inzetten om de juridische gelijkberechtiging van vrouwen en mannen op de Belgische politieke agenda te krijgen en werd de drijvende kracht van de *Ligue du droit des femmes* en de Belgische *Conseil national des femmes*.

Herbekijk het webinar op ***www.dekamer.be***

eigen taal kan spreken en alle nuances begrepen worden. Ik vind het belangrijk om de twee talen te spreken. Het is uiteindelijk een kwestie van respect en bovendien vertegenwoordig ik het parlement van alle Belgen. Het is ook belangrijk om elkaars bekommernissen en standpunten beter te begrijpen.

In januari werd in de Verenigde Staten het Capitool bestormd. Wat was uw eerste reactie?

Ik vond dat echt schokkend. Ik heb meteen een bericht gestuurd aan Nancy Pelosi, de voorzitster van de Kamer van volksvertegenwoordigers van de VS. Ik voelde me persoonlijk aangevallen. De democratie is breekbaar en we moeten nog waakzamer worden. Dat indachtig moeten we pedagogisch en transparant te werk gaan om de kloof tussen de burger en de instellingen te dichten. Als nieuwe voorzitster heb ik me ook vergewist van de veiligheidssituatie bij ons. De neutrale zone rond de parlementen in Brussel vormt zeker al een eerste bescherming van onze instellingen. Rond het Capitool bestaat dat niet. Verder zijn er heel wat andere veiligheidsmaatregelen, die nog werden aangescherpt na de aanslagen. Maar tegelijk moet het parlement open blijven voor de burgers. Dat is van essentieel belang. Die openheid moet volgens bepaalde regels verlopen zodat de burgers goed onthaald worden.

Gabrielle Petit (1893 – 1916)

© Archief UGent

Gabrielle Petit was 21 jaar toen de Eerste Wereldoorlog uitbrak. Petit, een jonge werkende vrouw van bescheiden komaf, was in 1914 verloofd met een soldaat. Met haar man bereikte ze in 1915 Groot-Brittannië, waar ze zich liet opleiden als spionne. Via Nederland ging ze datzelfde jaar nog terug naar bezet België om er de Duitse troepenbewegingen te rapporteren. Ze werd begin 1916 ontmaskerd en – na een proces in de plenaire zaal van de Senaat – terechtgesteld. Na de oorlog werd ze, door haar uitdagende houding tegen haar rechters en haar weigering om genade te vragen, het toonbeeld van de verzetsheld tegen de Duitse bezetting. In 1919 kreeg ze een herbegrafenis in aanwezigheid van de koningin en enkele jaren later een standbeeld in het centrum van Brussel.

Lucie Dejardin (1875 – 1945)

Lucie Dejardin heeft tijdens de Eerste Wereldoorlog, net als Gabrielle Petit, inlichtingen verzameld over de Duitse activiteiten in bezet België en daar met gevangenschap de prijs voor betaald. Ze werd echter vooral herinnerd als het eerste vrouwelijke lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers: verkozen in 1929 op een lijst van de Belgische Werkliedenpartij. Na de Eerste Wereldoorlog kon slechts een symbolisch aantal vrouwen gaan stemmen voor het Parlement (oorlogsweduwen bijvoorbeeld), maar vrouwen waren sinds een grondwetswijziging in 1920 wel verkiesbaar. Dejardin, haar hele leven een militante van de socialistische beweging, zou op die manier in de Kamer zetelen (1925 -1936 en opnieuw in 1945) in een tijd waarin de meeste vrouwen politiek nog niet over dezelfde rechten beschikten als mannen.

Het voorontwerp van 'pandemiewet' is aangekomen in de Kamer. Een uitzonderlijke situatie aangezien een wettekst nooit eerder in een zo vroeg stadium aan de Kamer werd voorgelegd...

Het betreft inderdaad een sleutelmoment. In maart 2020 moest er snel gereageerd worden. Het virus was er en verspreidde zich razendsnel. Het parlement heeft toen zijn rol volop gespeeld en is erin geslaagd een alternatieve meerderheid te vinden terwijl we een minderheidsregering hadden. Er was voortdurend parlementaire controle, want de regering is de hele tijd uitleg komen verschaffen. Na de vorming van de nieuwe regering, het begrotingswerk en de beleidsverklaringen zijn er heel veel vragen gesteld over de volmachten die we aan de regering hadden gegeven. Dat debat leefde ook onder de burgers, de academici, de wetenschappers... We hebben toen beslist, samen met de regering, dat het voorontwerp van pandemiewet, dat een raamwerk zal vormen voor de maatregelen die nodig zijn bij een hevige crisis, zou worden voorgelegd aan het parlement en dat het middenveld en deskundigen gehoord zouden worden. Het finale debat over dit voorontwerp zal plaatsvinden in de plenaire vergadering waar elke politieke fractie haar standpunt zal kunnen toelichten. Het resultaat zal aan de regering worden overgemaakt. Dit is een totaal nieuw, maar inspirerend experiment. Het is ook heel belangrijk dat maatregelen die raken aan onze fundamentele vrijheden heel strikt omkaderd worden.

Om te eindigen: wat is u het meest opgevallen toen u in de Kamer aankwam ?

Het statige gebouw! Zonder enige twijfel. Je voelt hier de geschiedenis, je voelt de verwantschap met al diegenen die getimmerd hebben aan de democratie.

Marguerite De Riemaecker-Legot (1913 - 1977)

Marguerite De Riemaecker-Legot was als eerste vrouwelijke minister – met een weliswaar stereotype bevoegdheid: minister van Gezin en Huisvesting (1965 – 1968) – een symbool van de stapsgewijze intrede van vrouwen in de politiek. Deze doctor in de rechten en advocate maakte een politieke carrière via het Algemeen Christelijk Werknemersverbond. Na haar ministerschap werd ze nog gemeenteraadslid en schepen in Brussel. Na 1968 kwamen er opnieuw regeringen zonder enige vrouw, maar dit leidde tot (een nooit eerder gezien) vrouwelijk protest tijdens de regeringsverklaring in de Kamer. De tijden waren veranderd.

Miet Smet (1943 –)

Miet Smet is als dochter van een CVP-senator al op jonge leeftijd met de politiek vertrouwd. Ze kreeg in de jaren 1970 zelf naambekendheid door haar rol in de vrouwenbeweging van de Christelijke Volkspartij (later CD&V). Van 1985 tot 1999 was ze als staatssecretaris voor Maatschappelijke Emancipatie en als minister van Arbeid de drijvende kracht achter het federale gelijke-kansenbeleid. Ze lag mee aan de basis van het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen. Een van de (politiek) meest verreikende maatregelen die ze wist te realiseren, was de wetgeving ter bevordering van de evenwichtige verdeling van mannen en vrouwen op de kandidatenlijsten voor de verkiezingen (1994). Dat leidde tot een meer evenwichtige samenstelling van de parlementen.

Tolken in de Kamer

Je ziet ze niet. Je kan ze alleen horen. De tolken vormen nochtans een essentiële schakel in het democratische debat. Dankzij hun medewerking kan iemand die de taal van de spreker niet kent, niet goed genoeg kent of die vreest een aantal nuances te missen het debat toch volgen. En zij die aan de vergadering deelnemen kunnen meteen reageren op wat gezegd wordt, ondanks de taalbarrière. Zo is het debat toegankelijk voor iedereen. Voor iedereen? Niet helemaal. Personen die doof of slechthorend zijn, zijn niet gebaat bij de tolk. Om de besprekingen ook voor hen toegankelijk te maken, werkt de Kamer voortaan samen met tolken gebarentaal. Sinds begin maart 2021 worden de mondelinge vragen aan de regering op donderdagnamiddag door twee tolken weergegeven in gebarentaal.

Er zijn onophoudelijk vergaderingen in de Kamer. Is er altijd vertolking?

Olivier Hendrick, directeur van de tolkendienst: Elke vergadering georganiseerd door de parlementsleden in het kader van het wetgevend werk wordt getolkt. Bij evenementen die het parlement organiseert kan er worden getolkt naar de gewenste talen. Voor het parlementaire jaar 2019-2020 spreken we over 826 commissievergaderingen, en daar komen nog 55 plenaire vergaderingen bij.

Hoeveel tolken staan daarvoor in?

De Kamer heeft zes tolken in dienst. Daarnaast is er een pool van een veertigtal freelancers op wie we regelmatig een beroep doen.

Werken jullie ook met stagiairs?

Niet echt. Enerzijds omdat we niet genoeg tijd hebben om ze correct te begeleiden. Maar vooral omdat het onmogelijk is om ze in de praktijk in te schakelen. Wat als het fout loopt? De bespreking stoppen? Het werk van de tolk is te hoorbaar en fouten kunnen niet worden rechtgezet. Maar we bieden aan studenten – in

niet-COVID-tijden welteverstaan – wel de mogelijkheid om te komen oefenen in een cabine, die niet aan staat.

Er wordt bij voorkeur naar de moedertaal getolkt?
Dat is wat we op school leren, maar in de praktijk tolken wij allemaal in de twee richtingen, zowel naar het Nederlands als naar het Frans. Dat betekent dat dezelfde tolk continu aan het woord is, en van taal wisselt volgens de richting waarin getolkt moet worden. We switchen voortdurend van het Nederlands naar het Frans en omgekeerd. Dat is courant op de Belgische markt, in tegenstelling tot internationale instellingen waar uitsluitend naar de moedertaal getolkt wordt. Als er Duits gesproken wordt, tolkt de ene tolk naar het Nederlands en de tweede tolk gaat van daaruit naar het Frans. Voor andere talen werken we met freelancers.

Werken jullie de hele vergadering door?
Tijdens een commissievergadering wisselen we normaal gezien alle 20 à 30 minuten af. Tenzij het een korte vergadering is. Tijdens de plenaire vergadering blijven we gewoonlijk een uur in de zaal en vervolgens nemen we een half uur pauze. Maar sinds COVID blijven de twee zelfde tolken gedurende de hele plenaire vergadering en tolken ze om beurt een half uur. Zo hoeven we de cabines niet telkens te ontsmetten.

Krijgen jullie de teksten soms vooraf?
Dat gebeurt soms, maar het verschilt van situatie tot situatie. Soms krijgen we ook de teksten van de ministers en dat kan helpen. Maar anderzijds gaat het dan over teksten die afgelezen worden en dat gaat dan zo snel dat het tolken ook weer moeilijk wordt.

Nu we het hebben over spreekritme: tijdens de mondelinge vragen in de plenaire vergadering is er nu een klok die de spreektijd aangeeft. Bemoeilijkt dat het werk?
Ongetwijfeld. De aftelklok heeft de situatie veranderd doordat de sprekers hun teksten steeds sneller gaan lezen. Snel spreken is in de praktijk geen probleem. Maar als er snel gelezen wordt, is dat lastig voor de tolk. Als iemand snel spreekt, zonder te lezen, dan gebruikt hij over het algemeen korte zinnen. Bij een gelezen tekst is het anders. Dan worden er zinnen uitgesproken die in de spreektaal nooit gezegd zouden worden. Zinnen van vijf, zes regels die dan ook nog eens snel gelezen worden. Niet evident.

Zijn er aspecten van het spreken die het tolken bemoeilijken? Een accent, een bijzondere articulatie...
Niet echt. Wij worden dat snel gewoon. Bij een nieuw Kamerlid is het soms een beetje ontdekken, maar nadien wordt dat routine voor ons.

Wat doen jullie als er harde of aanstootgevende woorden gebruikt worden?
Als een Kamerlid dat woord gebruikt, is het niet aan ons om dat af te zwakken. We geven dan gewoonweg aan dat we de spreker citeren.

De commissievergaderingen vinden nu dikwijls plaats via videoconferentie. Maakt dat een verschil voor jullie?
De kwaliteit van het geluid is een groot probleem. We hebben verkregen dat de sprekers op afstand een hoofdtelefoon met micro gebruiken wat de kwaliteit van de klank al aanzienlijk verbeterd heeft. Maar die vergaderingen hebben ook de neiging om langer te duren...

Jullie worden soms geconfronteerd met complexe, technische onderwerpen...
Idealiter moeten we onze vergadering voorbereiden. De teksten die besproken worden vooraf raadplegen bijvoorbeeld, als we daar tijd voor hebben. De actualiteit volgen ook, de terminologie volgen... Maar het kan gebeuren dat we op het allerlaatste moment onverwachts naar een andere vergadering moeten gaan....

De COVID-terminologie..., anderhalvemeterregel, betaalhygiëne, hoestschaamte, dagelijks nieuwe woorden. Wat doet een tolk daarmee?
We passen ons aan het publiek aan en we evolueren. Zo hebben we bijvoorbeeld, tijdens de hoorzitting met Thomas Piketty in commissie, bij een vraag die hem in het Nederlands werd gesteld, 'negentig' vertaald door het Franse 'quatre-vingt-dix' en niet door het Belgisch-Franse 'nonante', uit respect voor de gast. Of ook, als er verwezen wordt naar een persoon die niet gekend is in de andere gemeenschap, proberen we een equivalent persoon te vinden die wel gekend is om een gelijkaardige boodschap te brengen.

Om te eindigen: wat zijn de kwaliteiten van een goede tolk?
Stressbestendig zijn, heel zeker. Belangstelling hebben voor heel uiteenlopende onderwerpen, discreet zijn, collegiaal..., en flexibel ook, dat is onontbeerlijk in de Kamer!

Naast de tolken gesproken taal zijn er vanaf nu ook tolken gebarentaal aanwezig in de Kamer. We hadden een gesprek met Elke Poullet, tolk Vlaamse Gebarentaal (VGT)-Nederlands, en Pascaline Brillant, tolk Waalse gebarentaal (LSFB).

Tolken naar gebarentaal in de Kamer van volksvertegenwoordigers: is er een groot verschil met wat jullie gewoon zijn?
Pascaline Brillant: Neen, niet echt. Het klopt dat wij soms teksten vooraf ontvangen, zoals bijvoorbeeld voor de persconferenties van het Overlegcomité. Maar we zijn ook gewoon om live te werken.

Tijdens het vragenuurtje op donderdag werken we met een aftelklok. Dat heeft tot gevolg dat de parlementsleden sneller gaan spreken om alles binnen de tijd te krijgen. Maakt dat jullie werk moeilijker?
Elke Poullet: Ja, het gaat hier heel snel. Ik heb ook gemerkt dat iemand bijvoorbeeld nog midden in een zin zat toen het geluid uitviel. Maar je zag wel dat de persoon nog aan het spreken was. Dat moeten we ook meegeven aan het dove publiek… De persoon spreekt verder maar we horen hem of haar niet meer omdat de micro uitgeschakeld is. Wij moeten dan als extra informatie toevoegen 'de micro is uit want de tijd is om' bijvoorbeeld…

Vraagt dit werk een specifieke voorbereiding?
P.B.: We zullen de actualiteit moeten volgen, de maatschappelijke debatten. Zoals elke andere tolk, niets speciaals dus.

Hoe word je tolk gebarentaal?
P.B.: Je moet een masteropleiding volgen in de gebarentaal van Franstalig België aan de universiteit van Louvain-la-Neuve. Een deel van de vakken hebben we gemeenschappelijk met alle tolken en daarnaast hebben we vakken specifiek voor gebarentaal, zoals voor elke andere taal eigenlijk. De tolktechnieken zijn voor iedereen hetzelfde. Aan Franstalige kant moeten we ons niet registreren om te kunnen werken. Sommige tolken gebarentaal werken in dienst van een instelling, anderen werken als zelfstandige, vaak in bijberoep.

E.P.: Bij ons is het anders. In Vlaanderen zijn er momenteel twee opleidingen: een masteropleiding aan de KULeuven en een bacheloropleiding in Gent of Mechelen maar die zitten momenteel in een uitdooftraject. In de toekomst zullen er alleen masterstudenten afstuderen.
Om in Vlaanderen te kunnen werken, moet je je laten registreren bij het VAPH, het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en bij het CAB. Die geven je een erkenning als tolk op basis van je diploma en dan kan je als tolk aan de slag. Alle tolken Vlaamse gebarentaal-Nederlands werken als zelfstandige tolk, vaak in bijberoep.

Gebarentaal is niet universeel…
E.P.: De gebarentaal uit Vlaanderen is anders dan de gebarentaal uit Nederland, net zoals voor de gesproken taal. Op het vlak van specifieke woorden, gebaren, lexicon zijn heel veel gebaren helemaal anders. De gebarentaal van Vlaanderen lijkt meer op de gebarentaal van Wallonië dan op de gebarentaal van Nederland.

Wist je dit?

Doven en slechthorenden communiceren via gebarentaal. Dat is een visuele taal waarbij de handen, het hoofd, het bovenlichaam en de gezichtsuitdrukking gebruikt worden. In tegenstelling tot wat velen denken, is gebarentaal niet universeel. Men schat dat er meer dan 200 gebarentalen bestaan. In Vlaanderen wordt de Vlaamse gebarentaal gebruikt, die verschillend is van de Nederlandse gebarentaal. Er is Franse gebarentaal, Engelse, Duitse.... Bovendien kunnen er, net zoals bij dialecten, verschillen zijn tussen de regio's van eenzelfde taalgebied.
Gebarentaal heeft een eigen gebarenschat, een eigen grammatica en zinsbouw, en eigen uitdrukkingen. Specifiek voor gebarentaal is het aspect van simultaneïteit. Doordat je niet alleen je beide handen gebruikt om een boodschap weer te geven, maar ook je bovenlichaam, je hoofd, je gezichtsuitdrukking, enz. kan je verschillende elementen tegelijkertijd overbrengen.

P.B.: Idem langs Franstalige kant. Ik ben Franse en ik ben mijn loopbaan begonnen als tolk gebarentaal in Frankrijk. Toen ik vervolgens in België kwam werken, heb ik tijd moeten maken om de gebarentaal van Franstalig België aan te leren.

Wat doen jullie als er een nieuw woord opduikt?

P.B.: Eerst gaan we na of er al een gebaar bestaat in de gemeenschap. Als dat niet zo is, baseren we ons bijvoorbeeld op de etymologische oorsprong van het woord, een betekenis, een vorm... om het woord te omschrijven in gebarentaal. Dankzij internet en de video's die er circuleren vind je dingen snel terug. Alles evolueert heel snel, maar na verloop van tijd is er één teken dat aanvaard wordt in de gemeenschap en dat gaan alle tolken dan gebruiken. Laat ons het voorbeeld nemen van de microgolf. In het begin tolkten we dat in verschillende opeenvolgende gebaren: we gaven aan dat je het apparaat moest openen, dat je er een schotel in plaatste en ten slotte volgde het teken voor 'golf'. Nu is een microgolf een courant voorwerp geworden, en in gebarentaal is alleen het laatste deel overgebleven.

Belgen met dubbele nationaliteit

Een bijzondere situatie

In maart 2020, toen de Covid-19 pandemie in omvang toenam, beslisten bepaalde landen, waaronder Marokko en Burundi, om hun grenzen en hun luchtruim te sluiten. Onverwacht gevolg: duizenden Belgen met dubbele nationaliteit kwamen vast te zitten, sommigen wekenlang, en met dramatische gevolgen. Terugkeren naar de familie in België, studies voortzetten, het werk hervatten of dringende medische zorgen krijgen: dat alles was onmogelijk geworden.

De landen waar ze tijdelijk verbleven, beschouwden hen als hun eigen onderdanen. Ze werden onderworpen aan dezelfde reisbeperkingen. Maar dankzij de inspanningen van onze diplomatieke diensten en na lange en soms moeilijke onderhandelingen, werden er geleidelijk aan oplossingen gevonden.

Verduidelijking van artikel 79

Deze problemen vestigden de aandacht op de toch wel bijzondere situatie van Belgen met een dubbele nationaliteit. Artikel 79 van het Consulair Wetboek dat de consulaire bijstand regelt waarop Belgen in het buitenland aanspraak kunnen maken, werd soms te restrictief geïnterpreteerd. Daarom werd een wetsvoorstel aangenomen dat het artikel positief herformuleert en in overeenstemming brengt met de praktijk, door te stellen dat geen enkel onderscheid wordt gemaakt tussen Belgen met en zonder dubbele nationaliteit, en dat iedereen die zich in het buitenland bevindt recht heeft op dezelfde consulaire bijstand.

Inspanningsverbintenis

Consulaire bijstand is evenwel maar mogelijk op voorwaarde dat de lokale overheden zich daar niet tegen verzetten. Dat betekent concreet dat de Belgische consulaire diensten tegenover Belgen met een dubbele nationaliteit een inspanningsverbintenis hebben, maar geen resultaatsverbintenis. Ze moeten alles in het werk stellen om aan burgers met een dubbele nationaliteit dezelfde bescherming te bieden als aan burgers die alleen de Belgische nationaliteit hebben, maar ze kunnen dat alleen doen als de overheden in het land van de tweede nationaliteit dat toelaten.

Afstand doen van de tweede nationaliteit

Meer dan één nationaliteit hebben, kan interessant zijn, maar er kunnen ook nadelen mee verbonden zijn. Heel wat personen die een dubbele nationaliteit hebben, hebben daar niet voor gekozen en kunnen ook geen afstand doen van die tweede nationaliteit. Sommige landen, zoals Marokko of Turkije, bieden die mogelijkheid niet aan. Daarom heeft de Kamer op 4 februari 2021 een resolutie aangenomen om ervoor te zorgen dat personen met een dubbele nationaliteit gemakkelijker van hun vreemde nationaliteit afstand kunnen doen.

Uiteraard kan België de mogelijkheid voor mensen met een dubbele of meervoudige nationaliteit om af te zien van hun andere nationaliteit(en) niet eenzijdig opleggen. Dat zou indruisen tegen het soevereiniteitsprincipe en heel wat diplomatieke gevolgen kunnen hebben. De resolutie is realistisch. Ze vraagt aan de regering dat ze de Belgen die hun tweede nationaliteit willen opgeven, bijstaat in hun demarche. De resolutie nodigt de regering ook uit te streven naar een gezamenlijke aanpak met de andere Europese landen en de dialoog met de betrokken landen te bevorderen.

Naar Verslag 1180

Naar Verslag 0903

www.dekamer.be

> Consulaire bijstand aan Belgen met dubbele nationaliteit > doc 1180
> Tweede nationaliteit opgeven > doc 0903

Resolutie

Behalve wetten kan de Kamer ook resoluties aannemen. Met een voorstel van resolutie zetten één of meer Kamerleden hun standpunt over een bepaald onderwerp uiteen en vragen ze de regering vervolgens om rond bepaalde maatschappelijke of internationale problemen actie te ondernemen. Aangenomen resoluties hebben geen 'kracht van wet', maar de regering moet de Kamer wel inlichten over de manier waarop ze aan de resolutie gevolg heeft gegeven.

Recht op fysieke integriteit
Voor interseksuele minderjarigen

We weten het al enige tijd: de klassieke indeling van de mensheid in twee groepen, vrouwen en mannen, stemt niet helemaal overeen met de realiteit. De werkelijkheid is zoveel complexer. Sommige mensen worden geboren in een vrouwenlichaam maar voelen zich man, en omgekeerd. Een andere minderheid wordt geboren met geslachtskenmerken die niet passen in het binaire plaatje. Geleidelijk aan worden we ons meer en meer bewust van die diversiteit. Een aantal organisaties verdedigt de belangen van de betrokkenen. Maar het wetgevend kader hinkt nog achterop. Daarom nam de Kamer op 11 februari 2021 een resolutie aan waarin ze aan de federale regering vraagt om werk te maken van wetgeving die waarborgt dat de fysieke integriteit van interseksuele minderjarigen beschermd wordt.

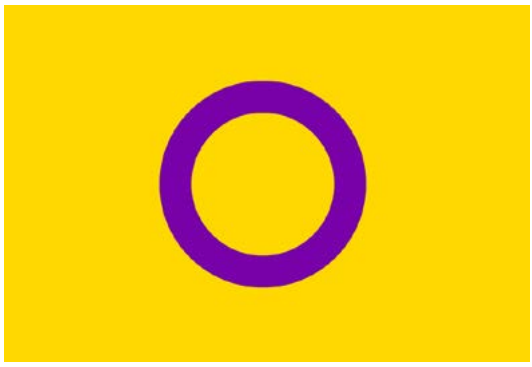

© IHRA Intersex Australia

De Intersekse vlag is een gele vlag met een paarse cirkel in het midden. Met de gele kleur wordt bewust niet verwezen naar de traditionele kleuren voor de geslachten. De gesloten cirkel staat voor heelheid en volledigheid, het recht om te zijn wie je bent.

In ons land zijn er naar schatting zowat 200 000 personen met interseksuele geslachtskenmerken. Het kan gaan om variaties in de uitwendige of inwendige geslachtsorganen of op chromosomaal vlak. Soms zijn die kenmerken meteen waarneembaar bij de geboorte, soms worden ze pas later zichtbaar. Ze zijn uiteenlopend van aard en hebben haast nooit invloed op de gezondheid van de betrokkenen.

Werd en wordt de fysieke integriteit van die personen niet gerespecteerd? Zeker niet altijd. In het verleden werden ouders er vaak toe aangezet in te stemmen met heel vroegtijdige behandelingen of heelkundige ingrepen op hun kind. De argumentatie luidde dat het kind anders in de samenleving heel wat moeilijkheden of onaangename situaties zou ervaren. Het spreekt voor zich dat dergelijke vroegtijdige behandelingen gebeuren zonder inspraak van het kind. Maar hij of zij draagt wel levenslang de gevolgen van die (mogelijk verkeerde) beslissing of kan levenslang getraumatiseerd zijn. Vaak kregen ouders in het verleden ook nog het advies om in alle talen te zwijgen over wat er gebeurd was.

De commissie Gezondheid en Gelijke Kansen van de Kamer organiseerde in de maand juni 2020, tijdens de bespreking van het voorstel van resolutie, hoorzittingen rond deze problematiek. Daaruit bleek dat er een groot gebrek is aan kennis en informatie, en aan psychologische ondersteuning bij ouders en kinderen, maar ook bij de gezondheidszorgbeoefenaars. Bovendien is de problematiek heel zeldzaam. Heel wat artsen hebben niet de nodige expertise of komen amper met het fenomeen in aanraking en gaan te snel over tot heelkundige ingrepen die niet hadden mogen/moeten plaatsvinden omdat er geen medische noodzaak is.

In hun 14 punten tellende resolutie vragen de Kamerleden aan de regering om maatregelen te nemen in heel wat domeinen.

Eerst en vooral vragen ze te voorzien in wetgeving die beslissingen tot aanpassing van de geslachtskenmerken van een minderjarige – om sociale, psychosociale, culturele of esthetische redenen - verbiedt zonder de geïnformeerde toestemming van de betrokkene. Van dit verbod zou alleen afgeweken mogen worden in geval van medische noodzaak of van een noodsituatie waardoor de beslissing niet kan worden uitgesteld. Bij een medische noodzaak moet worden nagegaan of de minderjarige oordeelsbekwaam is. Als dat het geval is, moet hij of zij inspraak hebben.

Daarnaast moeten er criteria worden uitgewerkt die artsen kunnen hanteren om te beslissen of er sprake is van een ernstige medische noodzaak en om de urgentiegraad te bepalen.

Verder moet de regeling voor genderregistratie in overeenstemming worden gebracht met de realiteit.

Een ander belangrijk werkpunt volgens de Kamerleden is het inzetten op informatieverstrekking en sensibilisering.
Zo moet in overleg met de deelstaten werk worden gemaakt van informatieverstrekking, sensibilisering en opleiding van beroepsbeoefenaars die een rol spelen in het leven van interseksuele personen, onder wie (toekomstige) artsen, klinisch psychologen, klinisch seksuologen, chirurgen, vroedvrouwen, verpleegkundigen en leerkrachten.

Ook moet in overleg met de deelstaten worden gewerkt aan sensibilisering van het brede publiek om te komen tot een de-stigmatisering van personen met een variatie in geslachtskenmerken.

Ten slotte moet er ook aandacht komen voor de rechten van intersekse personen in het asiel- en migratiebeleid. Het personeel van asielinstanties en de bewoners van opvangcentra moeten zich meer bewust worden van het fenomeen en het verband met de vluchtelingenstatus.

Meer info

> www.dekamer.be
  > doc 0043
> www.interseksevlaanderen.be
> www.cavaria.be
> www.genrespluriels.be
> www.intersexbelgium.be

https://igvm-iefh.belgium.be/nl/activiteiten/transgender_en_intersekse/intersekse

Naar verslag

intersekse.vlaanderen

CAVARIA
OPKOMEN VOOR GENDER- EN SEKSUELE DIVERSITEIT

GENRES PLURIELS

Intersex Belgium

Test je **kennis**

Je vindt alle antwoorden in dit magazine

Horizontaal

4. Wereldwijde epidemie
5. Ziekte veroorzaakt door het coronavirus
9. Kunstmatig lichaamsdeel
11. Online winkel
12. Belasting op de toegevoegde waarde
16. Toekenning van gelijke rechten
17. Rond schilderij of reliëf, en naam van de nieuwe loopbrug van de Kamer
19. Fiscale stimulans ten voordele van de culturele sector
20. Populaire benaming van distikstofmonoxide

Verticaal

1. Deze Europese instelling controleert de begrotingen van de lidstaten en doet aanbevelingen
2. Ondanks haar doctoraat in de rechten werd de toegang tot de advocatuur haar ontzegd
3. Raming van ontvangsten en uitgaven
6. Uitstel van betaling van schulden
7. Taal van doven en slechthorenden
8. Kruispuntbank van ondernemingen
10. Het behoren tot een bepaalde natie
13. Je vindt er de Kamer op dekamer.lachambre.belgium
14. Auteur van 'Kapitaal en ideologie'
15. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten
18. Afkorting die verwijst naar multinationals zoals Google, Amazon, Facebook, Apple...

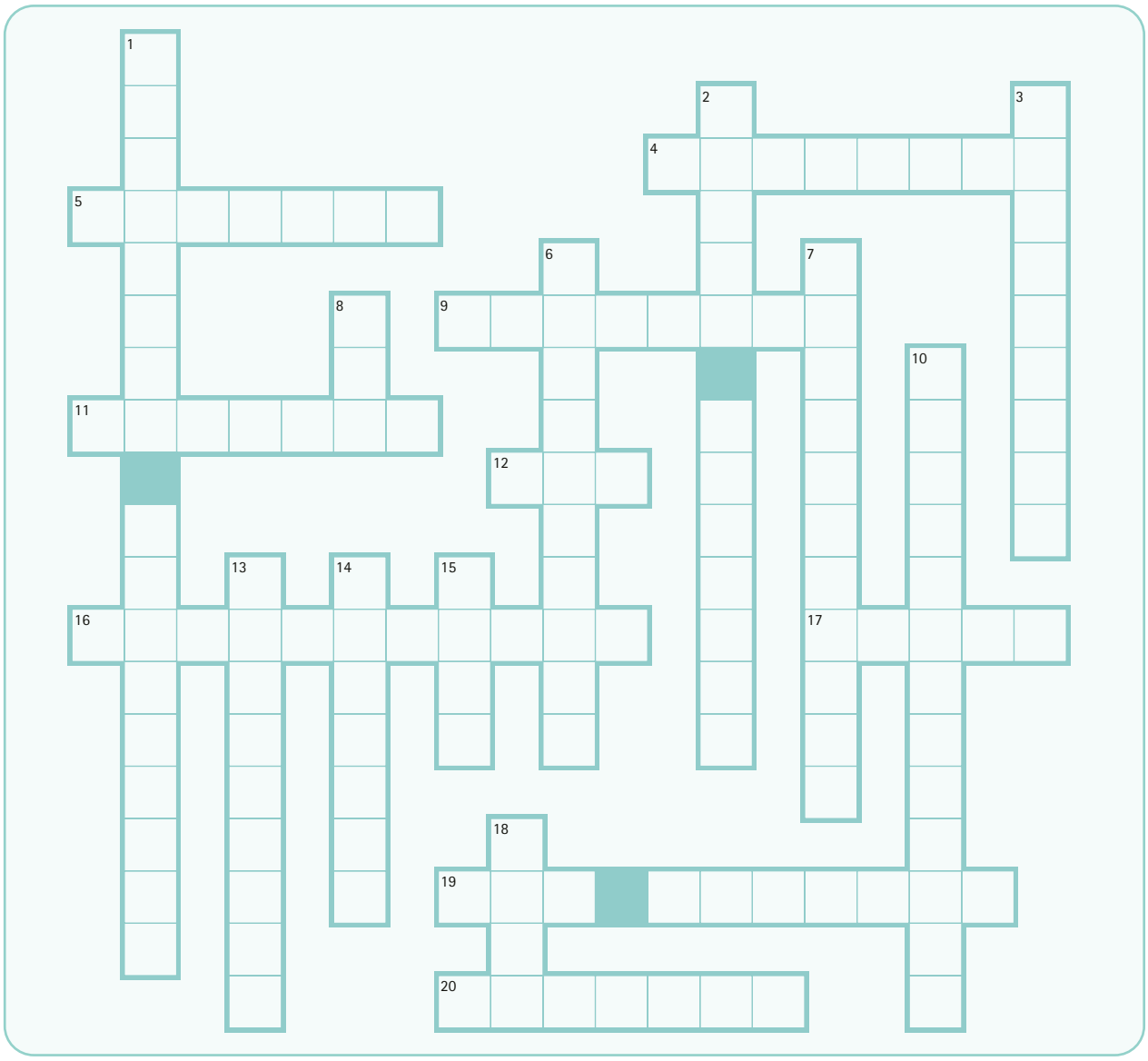

Antwoorden tonen

Antwoorden verbergen

Meer weten **over de Kamer?**

DOOR DE **CORONACRISIS** ZIJN ER TOT NADER ORDER **GEEN BEZOEKEN** MOGELIJK.

WE HOUDEN JE OP DE HOOGTE VIA ONZE WEBSITE EN ONZE SOCIALE MEDIAKANALEN.

Had je altijd al willen weten hoe het er in een parlement aan toe gaat? Hoe een wet tot stand komt? Wat er besproken wordt tijdens de parlementaire vergaderingen? We zetten de mogelijkheden voor jou op een rijtje.

Een vergadering bijwonen

De plenaire vergaderingen en de meeste commissievergaderingen zijn openbaar. Iedereen kan ze bijwonen. Vooraf reserveren hoeft niet. Je meldt je gewoon aan bij het onthaal.

Surf naar www.dekamer.be om te weten welke vergaderingen wanneer plaatsvinden en wat er op de agenda staat.

Je kan de plenaire vergaderingen ook live volgen op onze website: ga naar 'video vergaderingen'. Daar vind je ook de gearchiveerde video's van de voorbije vergaderingen.

Een rondleiding volgen

Dagelijks, behalve op zondag, vinden er rondleidingen plaats. Een groepsbezoek is gratis en duurt anderhalf tot twee uur. Een groep bestaat best uit 20 personen. We raden je aan je bezoek minstens twee maanden vooraf te boeken. We ontvangen immers jaarlijks vele duizenden bezoekers uit binnen- en buitenland.

Volg ons op

Meer weten

Op onze website vind je een elektronische versie van dit magazine met tal van doorklikmogelijkheden.

Een vergadering bijwonen
Leuvenseweg 13
1000 Brussel

Een rondleiding boeken
Tel.: 02 549 81 36
bezoekers@dekamer.be

Meer exemplaren van dit magazine ontvangen?
Een adreswijziging melden?
Laat het ons weten op communication@dekamer.be

www.dekamer.be

COLOFON

Verantwoordelijke uitgever
Marc Van der Hulst, secretaris-generaal
van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Redactie
Dienst Public Relations en Internationale Betrekkingen
Tel.: 02 549 90 46
communication@dekamer.be

Werkten mee aan dit nummer:
Jeroen Clarisse, Anne Coppens, Michael Coucheir, Liêm Dang-Duy, Reinhilde Deboutte, Tom De Geeter, Patricia Deryckere, Thierry Dewaele, Christian de Borchgrave, Alain Goldschmidt, Alberik Goris, André Grenacs, Michel Lecluyse, Isabelle More, Eric Morreel, Hannelore Mussely, Baudouin Peeters, Mireille Pöttgens, Joanna Ptaszynski, Philip Tans en Mireille Van Wilderode

Foto's
Belga Image, Inge Verhelst, Kurt Van den Bossche, Bart Van de Steene en Adobe Stock

Vormgeving en illustraties
Antoine Marcelis, Bart Van de Steene, Johan Wynen en Mohamed Yahiaoui

Druk
Prepress en drukkerij van de Kamer

De redactie werd afgesloten op 26/03/2021